

Ballagás a Kardosban

Június 15-én utoljára csengettek be az általános iskolába 70 diáknak és egy osztályfőnöknek, akik az életük egy új szakaszába léptek. Bódy József tanár úr nem folytatja pedagógusként. Jól megérdemelt hosszú vakációra megy, nyugdíjba vonul.

A „Ballag már a vén diák...” dallamára utoljára körbejárták a végzősök az iskolát, ahová ezelőtt nyolc évvel beléptek.

lunk egészen a mai napig.

2002. augusztus 30-án ugyanúgy, ugyanitt veletek voltunk. Akkor a kezdet, a nagy várakozás, most pedig annak a méltó befejezése érkezett el, amit akkor elkezdtek. A búcsúzás meghatározó érzésekkel teli pillanatai ezek. Az általános iskolai ballagás minden diák életében egy életre szóló élmény, szép esemény. Minden, amit megértünk, megér-

A Himnusz után Koroknai Szandra szavalta el Király Imre: Őrizd meg című versét, Ódor Zsanett és Zentai Zsófia pedig saját gondolataikkal búcsúztatták el a nyolcadikosokat. Három osztály nevében Barabás Fruzsina, Bohár Barbara és Márffy Bence köszönt el a tanárokból és a diáktársaktól.

Horváthné Tóth Mária igazgatónő búcsúbeszédében Ernest Hemingway szavait idézte:

„Múlik minden, suhannak az évek,
Búcsút intünk múltó diákévek.”

Az iskola igazgatója személyes élményét is megosztotta a ballagási ünnepség résztvevőivel. „Amikor a ballagási beszédem gondolatait papírra vettem, kinyitottam a 2002-es megkopott naptáromat és ez a bejegyzés állt benne: Augusztus 27. Süni tábor. Délelőtt 8–11 óra között jönnek az elsősök. Igen, ti jöttetek, és itt maradtatok ná-

tetek együtt, itt van most ebben az egyszeri és megismételhetetlen pillanatban, a ballagásban. A ballagás visszatekintés és jövőbe nézés egyszerre. A szívetek visszahúz, ugyanakkor csalogat benneteket az új, az ismeretlen.

Kedves Ballagók!

Büszkék vagyunk rátok, büszkék vagyunk sikeres felvételi vizsgátokra, büszkék vagyunk arra, hogy az évfolyam 96%-a abba az intézménybe nyert felvételt, amelyet első vagy második helyen megjelölt.

Államtitkári kinevezés

V. Németh Zsolt képviselőt a Miniszterelnök javaslatára a Magyar Köztársaság elnöke 2010. június 1-jei hatállyal a Vidékfejlesztési Minisztérium vidékfejlesztési államtitkárává nevezte ki. A polgármesteri és államtitkári tisztség „A helyi önkormányzatokról” szóló 1990. évi LXV. Tv. 33/A. §/1/ c./ pontja értelmében összeférhetetlen. Ezen két tisztség összeférhetetlenségének megszüntetése céljából hivatkozott törvény /3./ bekezdésében meghatározott határidőn belül polgármesteri tisztségéről június 17-én elmondott. A képviselő-testület június 17-én megtartott rendkívüli ülésén a polgármesteri teendők ellátásával Kovács Tildát, a város eddigi alpolgármesterét bízta meg. (További információk: Rendkívüli testületi ülés címmel lapunk 2. oldalán olvashatók. A vidékfejlesztési államtitkárral a nagymákfai táblaavató ünnepséget követően beszélgettünk. Exkluzív interjúkat lapunk 4. oldalán adjuk közre.)

Nem fogunk, nem is akarunk elfelejteni benneteket. Örültünk minden sikereteknek, apró örömeiteknek. Iskolánk kolompja ma útjára bocsát 70 tanulót. A renkhagyó csengetőszóra a ballagó diákok osztályfőnökeikkel, Zoli és Csaba bácsival, Zsuzsa néniel és Jóska bácsival elindultak az újabb célok felé. A c osztály 9-es terme üresen maradt, Bódy Jóska bácsi is elköszönt, a hetes és nyolcas terem pedig benépesül új arcokkal, új közösségekkel. Hiányozni fogtok!

(Folytatás a 2. oldalon)

Rendkívüli önkormányzati ülés

A képviselő-testület június 17-én megtartott ülésén leköszönt a város polgármestere, V. Németh Zsolt. A köztestület Kovács Tilda alpolgármestert bízta meg a polgármesteri teendők ellátásával. Ez a város szempontjából praktikus és költségtakarékos megoldás is.

V. Németh Zsolt leköszönő polgármester terjesztette elő az alpolgármester asszony tiszteletdíjáról határozó napirendi pontot. Mint mondta, a városi beruházások teljes embert kívánnak, városvezetőként erre Kovács Tilda eddigi alpolgármestert javasolja. Az őszi önkormányzati választásokig felesleges időközi választást kiírni, mivel az alpolgármester asszony eddig is nagy odaadással és hatékonyan vett részt a város vezetésében. Elismert közéleti szereplése is indokolja, hogy a város vezetését ő lássa el a következő hónapokban. Indokol-

ja ezt az is, hogy folynak a nagyberuházások, így a belváros rehabilitációja, a Tretter-ház pályázati előkészítése alatt áll, a biofűtőmű-pályázat munkálatai is zajlanak, és az iskolai beruházás sem fejeződött még be.

A legnagyobb falat e projektek sorában a szennyvízcsatorna-hálózat építése, melynek II. üteme, annak közbeszerzési eljárásra történő előkészítése következik az önkormányzat részéről. Mindezek indokolják, hogy Kovács Tilda alpolgármester asszony a jövőben teljes munkaidőben lássa majd el Vasvár város polgármesteri teendőit, vagyis főállású alpolgármesterként polgármesteri teendőkkel felruházott vezetője legyen Vasvárnak.

Az alpolgármester asszony fizetése 228 ezer forint. A költségtérítés 80–90 ezer forint lenne (ezt V. Németh Zsolt polgármester eddig nem vette igénybe).

A polgármesteri díjazás fedezetet adott a jövő hónaptól, a mostani határozattal – mintegy 1 millió Ft marad a város kasszájában – mivel 250 e Ft jutalmat javasol havonta, s így az alpolgármesteri fizetés sem éri el a polgármesteri minimumszintet. Kéri, hogy júniustól szeptemberig havi 250 ezer forint jutalmat szavazzon meg a testület.

Kovács Tilda elmondta: nem beszélünk a javadalmazásról, de a volt munkahelyemen már egyeztettem a szabadság kivételéről, majd fizetett szabadságra megyek, és úgy látom el teljes munkaidőben az alpolgármesteri teendőket.

Dr. Pataky Pál képviselő megkérdezte: Nem kap annyi fizetést, mint egy polgármester?

V. Németh Zsolt leköszönő polgármester válaszában rámutatott: Igen, így van. Marad a 228 ezer forint tiszteletdíj plusz a 250 ezer forint havi jutalom, s a város havonta megspó-

rolja a polgármesteri fizetést.

A vidékfejlesztési államtitkár egyben rámutatott: azt a feladatot csak akkor lehet sikerrel ellátni, ha ő mint eddigi polgármester lemond (lásd összeférhetetlenségi törvény), s teendőit alpolgármester asszony veszi át. Összegzésében rámutatott: sok siker és kudarc is köt ehhez a feladathoz. Sok sikeres pályázatot nyert a város a kitűnő önkormányzati munkatársak segítségével, kifogástalan szakmai pályázatok írásával, ezért köszönet és elismerés illeti a kollektívát. Nehezen hoztam meg ezt a döntést, de jelzem, hogy a várostól nem szakadok el. Eddig általában heti két napot töltöttem a Parlamentben, ez most három nap lesz. Innen indulok, és ide térek vissza. Vasvár marad állandó lakhelyem, s a híresztelésekkel ellentétben nem költözöm el Vasvárról.

A képviselő-testületől illik most elbúcsúzni, három és fél hónappal előbb kell ezt megtennem, mint lejárna az őszi tartó polgármesteri mandátumom. Mindenkinek köszönöm a ciklusból eddig kitöltött három és fél évet. Ez nem csak három és fél év volt, hanem 12 év, plusz az első 4 év, így összesen 16 év polgármesterként, s majdnem 20 év a képviselőséggel együtt. Abból a csapatból – a rendszerváltást követő első szabad választáson megválasztott városi képviselők közül, akikkel együtt indultam 20 évvel ezelőtt – mára már csak én maradtam. Én vagyok az „utolsó mohikán”. Ebben az összegzésben a sikerek száma, részaránya, bízom abban, hogy sokkal több, mint a kudarc. Én mégsem a sikerekre, a beruházásokra vagyok büszke, hanem arra, hogy ebben az időszakban a humán szféra területén kimagasló sikereket ért el a város, Vas megye egyik

elhanyagolt városából Hyld-díjas város lettünk, majd a Kultúra Magyar Városa, ezt követően a könyvtár Az év könyvtára címet nyerte el, jelenleg jelentős könyvtári pályázati siker eredményeként ott is beruházások folynak.. Minden gazdasági nehézség ellenére egy kulturált kisváros lettünk. Sajnos be kellett látni: az elmúlt időszakban az elmaradott térségek felzárkóztatása kudarcot vallott Magyarországon. Ez szomorú, hisz a fejlettek még fejlettebbek lettek, a hátrányos helyzetűek még hátrányosabb helyzetbe kerültek. Ezen a vidékfejlesztési stratégián mindenképpen változtatni kell. Egy rakás nyugati programot átvettünk. Ilyen a Kneipp is, ami Ausztriának sikert, előrelépést hozott. Nálunk meg pillanatnyilag legfeljebb brosrúkra futja. A magyar gazdasági rendszerek nem alkalmasak ennek a befogadására, adaptálására. Így a legnagyobb kihívás, hogy a vidéki kistérségeket arra a fejlődési pályára kell állítani, amit Ausztria már bejárt. S nemcsak külsőségeiben, de alapjaiban is. Ebben a helyi termék értékesítése egyik kiemelt feladatunk, ilyen a pálinkafőzés is, ennek törvényi keretei is megszületnek hamarosan. Természetesen nem gondolom azt, hogy a következő időszakban a nyertes pályázatokkal csak a szalagok átvágása van hátra. A megvalósítás legalább akkora erőfeszítést igényel, mint annak előkészítése. A siker érdekében megfeszített munka vár a képviselő-testületre és az alpolgármester asszonyra is.

Annak idején városi jogú nagyközség volt Vasvár. Most Vasvár városának olyan polgármestere lesz Kovács Tilda alpolgármester személyében, aki polgármesteri joggal rendelkezik.

Kovács Tilda polgármesteri joggal felruházott alpolgármester hozzászólásában elmondta: ma volt a Polgármesteri Hivatalban az átadás-átvétel. Bele kell tanulni sok műszaki kérdésbe, szerencsémre városirányításból sokat tanultam Zsolttól. Remélem nemcsak elméletben, de gyakorlatban is sikerrel veszem az akadályokat. Vinni kell tovább ezt a feladatot. Remélem, nem Zsolt nélkül kell e terheket tovább vinnem. A biztonsági kötéll kifizetését továbbra is igénylem tőle. Nem szeretném érdemeit méltatni, ezt megtették már a parlamenti választás után. Magam és a ti (képviselő-testület) nevetekben is jó egészséget kívánok V. Németh Zsoltnak vidékfejlesztési államtitkárként. Kívánom, hogy elképzeléseit a tárcánál siker koronázza, és munkájával hozzájárulhat a magyar vidék felemelkedéséhez. Amikor hazajössz, örömmel éld meg a nehéz küzdelmes napok utáni időszakot itt a Hegyhát szívében, Vasváron.

A képviselő-testület egyhangúlag megszerelte Kovács Tilda megbízását, így az őszi választásokig polgármesteri joggal felruházott alpolgármesterként viszi tovább a város ügyeit, kvázi ő Vasvár első embere.

– and –

Ballagás a Kardosban

(Folytatás az 1. oldalról)

Nektek a csengő jövőre már máshol és másképp szól. Kívánom, hogy leljétek meg önmagatokat, érietek el sikereket, legyetek elégedettek és boldogok. Nézzetek mindig előre. Ne feledjétek Kodály sorait:

„Életed útját magad választod,
Válassz hát úgy, ha egyszer
Elindulsz, nincs már visszaút!”
Kedves Szülők, Nagyszülők!

Azt gondolom, hogy kevesebb szebb ajándék lehet egy családnak, mint látni felnőtt gyermeket, látni azt, hogy eljutott va-

lahova és tudni azt, hogy mindaz a sok szeretet, szigorúság, odaadás nem volt hiábavaló, megérte. Megköszönöm, hogy támogatták munkánkat, hogy mellettünk álltak és partnerek voltak.” – zárta ünnepi beszédét az iskola igazgatója.

A ballagási ünnepség az elkészülő nyolcadikosok fogadalomtételével zárult.

„Én – sajtogtak, visszhangzottak a nevek, hetven végzős diák fogadalma –, akik a ballagás napján ünnepélyesen megfogadták, hogy a Kardos László Általános Iskola emlékét szívükben megőrzik, az intézmény jó hírnevét öregbítik.

Úgy tanulok és dolgozom – mondták kórusban –, hogy becsületes életemmel szüleim és tanáraink törődését, gondoskodását megháláljam. Ígérem, hogy a nyolc év alatt itt kapott hitet, tudást, emberséget, példát ifjabb társaimnak továbbadom, magamban erősítem.”

Még visszhangzott az utolsó fogadalmi mondat, amikor az igazgató újtára bocsátotta a 70 ballagót a tornacsarnoki bejáraton át úgy, miként történt ez minden évben Vasváron.

– **anonym** –

Sikeressé tesz a Béri Balogh Ádám Szakközépiskolában

Júniusban kétféle OKJ-s szakképzés vizsgája zajlott iskolánkban, logisztikai ügyintéző és postai ügyintéző szakon végeztek a tanulóink. Mindkét szakma esetében 4,00 feletti átlagot produkáltak a csoportok, tehát zömében jó és jeles minőségű szakmai végzettséget igazoló bizonyítványt osztottunk ki. Pedig a követelményszint magas, legalább 51%-os teljesítmény szükséges az elégségeshez. Mindkét szakma esetében a tartalom is összetett és szer- teágzó.

A postai ügyintéző szakon az átlagos teljesítmény 78% volt. Ez azt jelenti, hogy nagyon jó szinten ismerik a különböző klaszszikus postai szolgáltatásokat, a pénzkezelés, a kereskedelmi termékek, a különböző megtakarítási formák, a biztosítások és a lakástakarék szabályait. A gyakorlati vizsgán bizonyították, hogy a szabályokat alkalmazni is tudják, valamint az ügyfeleket udvariasan és szakszerűen képesek kiszolgálni. Olyan ismeretekkel rendelkeznek, amelyek nemcsak postai munkahelyeken hasznosíthatók.

A logisztikai ügyintéző szakosok átlagosan 79%-os teljesítményt nyújtottak. A megszerzett ismereteiket nagyon sokféle cégnél, vállalatnál, szervezetnél hasznosít-

hatják. Jártasságot szereztek ügyviteli ismeretekből, a vállalkozások alapításához és működtetéséhez szükséges ismeretekből, a marketing feladatok ellátásában. Egy vállalatnál képesek ellátni a beszerzési, a raktározási és értékesítési feladatokat. Ki tudják választani a legmegfelelőbb szállítási módot és útvonalat, tudják milyen szabályok vonatkoznak a veszélyes áruk kezelésére. Az ügyviteli és logisztikai feladatok ellátásához szükséges idegen nyelvi ismeretekkel is rendelkeznek.

A következő tanévben három csoportunk lesz a szakképzésben. A jelenleg 13. évfolyamos logisztikai ügyintéző szakosok folytatják tanulmányaikat. Újra lesz postai ügyintéző szakos csoportunk. Újként indul a szállítványozási ügyintéző szak, amire még a nyár folyamán fogadunk jelentkezőket. (Érdeklődni lehet telefonon vagy személyesen.)

A most érettségizett tanulóink közül előre láthatóan 23 fő (többségük) itt marad, az induló két szak valamelyikén fognak tanulni. A logisztikai ügyintéző szakon végzetek közül 6 fő, a postai ügyintéző szakon végzetek közül 2 fő marad itt második szakmát tanulni.

Unger Józsefné
gyakorlati oktatásvezető

VASVÁR

A Vasvári Béri Balogh Ádám Gimnázium, Posta- és Bankforgalmi Szakközépiskola várja a jelentkezőket a 2010/2011. tanévre

szállítványozási ügyintéző szakra.

Tájékoztatás a szállítványozási ügyintéző képzésről:

- Kétéves nappali képzés, amelynek keretében a gazdaságban jellemző szállítványozási, áru fuvarozási és személyszállítási feladatok ellátásához szükséges elméleti és gyakorlati ismereteket sajátítják el.
- A nyári időszakban 90 órás összefüggő gyakorlatot kell teljesíteni áru fuvarozást, személyszállítást vagy szállítványozást végző vállalatnál.
- Középfokú szakképzés.
- A Szállítványozási ügyintéző szakképzés birtokában felnőttképzés keretében egy-egy újabb modul elsajátításával további képzettségként megszerzhető:
 - Közúti közlekedésüzemvitel-ellátó
 - Légi közlekedésüzemvitel-ellátó
 - Vízi közlekedésüzemvitel-ellátó
- A szakmai és vizsgakövetelmények alapján szerzhető rész-szakképzések:
 - Menetjegyellenőr
 - Menetjegypénztáros

Jelentkezés:

- Az iskola által rendszeresített jelentkezési lapon, amely átvehető az iskolában személyesen vagy letölthető az iskola honlapjáról. (www.bbap-vasvar.sulinet.hu)
- A jelentkezési lap beadásának határideje: 2010. augusztus 6.
- Jelentkezhet, aki érettségi bizonyítvánnyal rendelkezik, és legkorábban a szakképzés befejezésének évében (2011/12. tanévben) tölti be a 22. életévét.
- Részletesebb információ az iskola igazgatójától kérhető telefonon vagy személyesen (Vasvár, Járdányi u.13., tel.: 94/573-142)

Államtitkárként is ezt a várost fogom szolgálni

Exkluzív interjú V. Németh Zsolt vidékfejlesztési államtitkárral

Államtitkár Úr. Egy település táblaavatóján vagyunk túl. A tábla egyik felére ez van írva: „Isten hozta”, a másik felére meg ez: „Isten vele”. Most egy kicsit Isten vele van. Abban bízunk, hogy ez csak amolyan köztes, hétköznapi állapot. Letelt egy hosszú-hosszú ciklus, s elkezdődik egy másik. Milyen érzéssel vesz „búcsút tőlünk”?

– Nos hát, ami a legfontosabb, eszem ágában sincsen Isten veled!-et mondani az ittenieknek, a vasváriaknak, a nagymákfaiaknak, hiszen én továbbra is vasvári lakos maradok. Annyi történik csupán, hogy egy vagy két napot töltöttem eddig Budapesten, most valószínűleg nem úszom meg három vagy négy nap alatt. Úgy fogom a munkámat szervezni, hogy továbbra is valamennyi szabadidőmet – akár hét közben, akár hétvégén – itt töltsem Vasváron. Hétfőn innen akarok indulni, s ide akarok visszatérni. A lakhatási lehetőségeimet úgy fogom kialakítani, hogy mindig is ez lesz nekem a haza. Természetesen az ember nem gondolta, hogy ilyen nehéz lesz majd bezárni az utolsó képviselő-testületi ülést. Mikor ezt a felkérést megkaptam, s nyilván tudtam, hogy ez jogilag összeférhetetlen a polgármesterséggel, de valljuk be, a feladat elváratlanlansága is azt eredményezi, hogy le kell mondanom a polgármesterségről. Úgy hiszem, az összegzést nem nekem kell megtennem. Azt megteszik a választók és értékelnek is négyévente. Megtehetik ezt ezután is, hisz országgyűlési képviselőként továbbra is ezt a várost fogom szolgálni. Mégis, hogyha földézem először a legutóbbi négy évet – hiszen azoktól kellett elbúcsúznom, akikkel együtt indultam négyéves megbízatást teljesítve –, amit most három hónappal előbb be kell fejeznem. Vagy a tizenkét évet, amit folyamatosan polgármesterként töltöttem, vagy az összesen tizenhat évet, amit ebben a pozícióban elláttam, de egyfajta húsz évet is lezárok, hiszen ebben a képviselő-testületben egyedül én vagyok az, aki képviselőként vagy polgármesterként a rendszerváltás óta a város irányításában, vezetésében részt vesz.

Számos eredményt értünk el és persze kudarcot is, de úgy érzem, hogy az eredmények is azt igazolják vissza, vagy a mostani ünnepség, az itteni reakciók, a választóktól, az emberektől érkező reakciók utcán, boltban, színházban, hogy összességében mégiscsak egy eredményes időszaknak tekintik ezt a két évtizedet. Itt föl lehet sorolni a beruházások hosszú sorát, vagy a város arculatának megváltoztatását az új színházépület-

től az idők otthonán át akár a szennyvíztisztítóig. Ám én ennél fontosabbnak tartom a város közösségeinek fejlődését. Hisz ennek révén, ennek segítségével itt a kultúra iránt igényes közösség alakult ki. Csak egy ilyen igényes közösség révén lehetnek az intézményeink sikeresek: a kultúrapártoló cím elnyerése, vagy legutóbb a hazai zeneiskola-

lák versenyében a városi zeneiskola nagyszerű teljesítménye, az Év könyvtára cím, a Kultúra Magyar Városa cím és a Hyld-díj elnyerése is ebbe a sorba illeszkedik. Bízom abban, hogy az elkezdett, vagy még csak most induló fejlesztések révén egy újabb szakaszba léphet a város. Az alpolgármester asszony a város vezetésében töltött hosszú idő alatt kellő tapasztalatot szerzett és kitűnő szakmai kvalitással rendelkezik.

– *A mai napon a város egyik területében, stílszerűbben egy kis falusias településen voltunk táblaavatón. Ez eszünkbe juttatja a magyar vidék lehangoló képét, amely a rendszerváltást követő húsz év elteltével is siralmas állapotban van. A vidékfejlesztésben mi lenne a legsürgetőbb feladat? Mit kellene a leggyorsabban megtenni, s a fejlődéshez, a megteendő sürgős lépésekhez nyílnak-e pénzügyi csatornák?*

– Ha ma a magyar falura tekintünk, akkor nagy általánosságban az a kép alakul ki, hogy egyre inkább előregedők e falvak, hatalmas munkanélküliséggel, szinte szegénységgel. Ugyanakkor ezzel együtt a falusi életforma minden olyan eleme, amit a faluhoz kötünk; akár a kertművelés, a gyümölcsstermelés, az apróállatok tartása szinte ezzel egyidőben eltűnt a faluból. Ez egy olyan folyamat, ami nem magyarítható sem az európai trendekkel, sem a globalizációs hatásokkal. Hiszen ha ez így lenne, akkor Ausztriában s a fejlettebb nyugaton előbb kellett volna ennek eltűnnie sajátos módon, mint az a szegényebb Magyarországon történt. Ennek a folyamatnak a visszafordítása elsődleges feladatunk, hogy le-

gyen értelme a falusi életnek, az itteni élelmiszer termelésnek, az itt megtermelt élelmiszernek legyen értéke, s legyen értékesíthető. Ehhez legyen kapcsolható a falusi turizmus is. Minden kudarcunk abból adódik, hogy az attrakció-fejlesztéseket végrehajtottuk, de a turizmusból való gazdasági növekedés jogi alapjait nem teremtettük meg.

Ezért az elkövetkezendő időben a Parlament elé terjesztünk olyan törvényeket, amelyek ausztriai és szlovéniai mintára szabaddá teszi a helyi élelmiszerkereskedést, előállítást. Kiveszi azokat a nagyon szigorú nagyüzemekre rótt élelmiszerbiztonsági bürokratikus előírások alól. Ennek révén bízunk abban, hogy újra megjelenhet a piacon a sonka, a lekvár, a méz, s ehhez illeszkedni fog a pálinka is.

– *Őn nem tart attól, hogy ez utóbbit hallva egészen más kerekedik ki ebből, mint amit szeretnénk?*

– Nem tartok ettől. Ez utóbbi egyébként az én ötletem. Sokan ezt

merésznék tartották. Azonban ha a környező országokat megnézzük, akkor azt látjuk, hogy ez mindenütt szabad, legális tevékenység, csak nálunk nem. Nem hinném, hogy a 21. század elején a magyarnak úgy kellene nekiállni ehhez a kérdéshez, hogy mi jogszabály-megkerülőbbek, igénytelenebbek vagyunk mint mások. Ha ez a kérdés húsz évvel ezelőtt vetett volna fel aggályokat, ezek ma eloszthatók, s visszahelyezi a magyar vidéket régi tradicionális állapotába.

– *A mai Magyarország egyik sarkalatos problémája a népességmegtartó képesség romlása. Lehet-e biztatót mondani a mai fiataloknak? Mit üzenne nekik Ön, mint vidékfejlesztési államtitkár?*

– Az egész adórendszert úgy fogjuk átalakítani, hogy a gyermekek felnevelésére tekintettel legyen. S azok, akik felnevelik azt a jövő nemzedéket, amely biztosíthatja majd a nyugdíjunkat, azoknak a költsége az adóban elismerhető legyen. Ez minden szándékunk. Ez igazából egy nagy nemzetstratégiai cél.

– *Köszönöm, hogy rendelkezésünkre állt! A tervek megvalósításához sok sikert kívánok. Bízunk abban, hogy a magyar falu az elkövetkezendő időszakban nemcsak külföldi – főként holland és német ajkú turistáknak – kínál olcsó ingatlanszerzési lehetőséget, olcsó pihenési, rekreációs lehetőséget, hanem honi magyarjainknak ismét élhető vidéket jelent majd az a szülőföld, amit őseik az elmúlt évszázadokban belaktak.*

– Legyen így, hisz ez mindannyiunk érdeke!

– **bodorkós** –

Takarékosabb technológia, olcsóbb fűtésszámla?

Beszélgetés dr. Németh Istvánnal, a Régióhő Kft. ügyvezető igazgatójával

– Milyen árképzési törekvések jellemzik a Régióhő Kft.-t?

– Az árakat igyekszik a cég olyan szinten tartani, hogy az a piac valamennyi szereplőjének jó, az emberek nagy többségének kifizethető legyen. A másik kritérium, hogy a többi városhoz képest is elfogadhatónak kell lennie ennek a távhő-árnak. Ezt összköltségben és éves szinten kell nézni. Nem lehet és nem szabad egy hónapot kiragadni és csak azt vizsgálni, vagy csak az alaplíjat, hanem a kettőnek az összegét egy évre vetítve kell elemezni. Vasvár számára a fő nyereség, hogy ott két gázmotor is működik. De mitől is lesz így olcsóbb a szolgáltatás? Természetesen attól, hogy ezek a gázmotorkok villamos energiát termelnek, és a keletkezett hőt a távfűtésben is használni lehet. Ezek a gázmotorkok nem a mi tulajdonunkban, hanem egy gazdasági társaságban vannak. Ők üzemeltetik, mi pedig az így nyert hulladékhot megvásároljuk tőlük. Ez a hődíjat 10–20%-kal csökkenti.

Szentgotthárdon a hődíj magas, de ott az alaplíjban fordul meg, ám ott ennek ellenére magasabb a végső távhődíj, mint Vasváron. Ha a régió városait vesszük görcső alá, azt látjuk, hogy Vasvár hőszolgáltatási díja Szentgotthárd és Körmend között helyezkedik el, az alaplíj alacsonyabb, a hődíj pedig kicsit magasabb.

– Recesszió van, mondhatni világgazdasági válság köti gúzsba régiókat is. Milyen a cég gazdasági helyzete?

– A legfontosabb, amit el kell mondani: a Régióhő Kft. területén egyáltalán nem jellemző a fűtési rendszerről való leválás. Ki kell emelni, hogy ez elsősorban a három önkormányzattal, Szentgotthárral, Körmenddel, Vasvárral való jó kapcsolat eredménye. A panelprogram keretében ezen a nyáron az összes bérlakás fűtőkorszerűsítése megoldódik.

Ilyen program fut Körmenden és Szentgotthárdon is. E műszaki kérdés megoldását, a fogyasztókkal való együttműködést segítette az önkormányzat. E technológia megvalósítását követően a felhasznált hőmennyiséget lakásonként lehet szabályozni, ami a számlát csökkentheti. Ezzel a lakók jelentős költség-takarékosságot érhetnek el.

– Megújuló energiák kérdéskörben világos-e sok az alternatív-megoldás keresés, hogy ezzel a stíluszerű szóhasználattal éljek. Mi a helyzet nálunk, itt Vasváron?

– Ahol ez a program lefutott, ott már kevesebbet fűtenek fölöslegesen.

A nulla emisszióról sok szó esik, ám a megvalósíthatóság még egy kicsit várat magára. A téma már leülepedett, de a szakmai együttműködések még a konferencia és népszerűsítés szituációjában vannak. A megújuló energiák „piacán” rövidesen starthelyzet lesz, s a tettek mezejére kell lépni. Kvázi az abban érintett cégek, technológiát képviselők együttes piaci fellépése várható. A világ rákényszerül a drága energiáak miatt, hogy takarékos házakat építsen, energiatakarékos technológiákat alkalmazzon. Ebből a fűtés az egyik szegmens.

A pályázati szerződést, a támogatási szerződést az önkormányzat megkötötte az NFÜ-vel, a pályázati tender-felhívás ebben a hónapban megjelenik. A kivitelezés kezdete ősz közepére, a befejezés pedig január végére tehető.

– Miért nem előbb?

– Azért nem, mert a mostani gázkazánok részére a földgázt július 30-ig egy évre előre le kell kötni. Ha azt nem használjuk el, akkor ez plusz anyagi terhet róna ránk. Oly módon, mint egy kötbér, s így január végétől ebből a biomasszából annyit termelünk majd, ami megengedi a minimális gázfogyasztást, kvázi még nem kell büntetést fizetni. Ugyanakkor a

beüzemelésre is komoly időt kell fordítani. Ez akár hetek, sőt hónapok kérdése is lehet.

Ez a pályázati keretösszeg nettó 120 millió forint. Ezt a beruházást az önkormányzat létesíti, majd bérbe adja a Régióhő Kft.-nek.

Nagyon nehéz előre bármit is ígérni, de az a határozott elképzelésünk és törekvésünk, hogy 10%-kal legyen olcsóbb ez a fűtési technológia, mint a földgáz. Ha ez üzembe áll, akkor a földgázra szinte nem is lesz szükség, a gázmotor és a megépülő biomassza fűtőmű fedezi majd a hőigényeket. A Béke utcai fűtőházba telepítjük ezt a technológiát. Ott ugyan is meghagytuk a kazánházat, kéményeket, mert előrelátóak voltunk. Ez akkor történt, amikor a kilencvenes évek közepén átálltunk szénről földgáz üzemre. Mintegy bebiztosítva magunkat, a két konténer gázkazánt az udvarra telepítettünk.

– Úgy hallottam, ez iránt a technológia iránt óriási az érdeklődés. Még a fejlett nyugatról is érkeztek szakmai érdeklődők.

– Így igaz. Az érdeklődés óriási. Egy francia csoport járt nálam, s elmondtam, hogy Vasváron épül egy ilyen komplex hőtermelő központ. Ők élesztőgyárat üzemeltetnek, s annak melléktermékéből, mint biomasszából szintén e technológiát alkalmazva kívánják a hőtermelést biztosítani. Vagyis olcsó hőenergiát termelni. Ők is ezt a technológiát részesítik előnyben.

– Honnan fedezik majd a biomassza fűtőmű tüzelőanyag igényét?

– A direkt tüzelőanyag-termesztés elindult Bébaltaváron, s erről a következő lapszámunkban részletesen is beszámolunk. Remélem, hogy úttörő vállalkozásunkkal nemcsak olcsóbb lesz a fűtési számlánk, de azzal, hogy úttörő szerepet vállalunk az alternatív energia-termelés ezen technológiájának meghonosításával, más piaci előnyökre is szert teszünk.

– sok –

Itthon az otthonban

A hajnal, a pirkadat, az alkonyat, az este és az éjszaka ígézete költözött a falak közé a borongós idej nyárban. Három – na nem a kislány – hanem a „fiatalember”, akik a tér pókhálójában elkeveredtek szülőhelyüktől, nevezetesen Jánosházától, Körmendtől, illetve Hegyhátszentpétertől. Mindahányan Székesfehérváron élnek. Valami derűs nosztalgiától vezérelve mégis visszatértek Vasba. Ezúttal azonban hoztak is magukkal ajándéka képeket, a képeken színeket, érzéseket. A vasi faluét éppúgy, mint a Balaton, illetve Székesfehérvár pillanatait.

Közös szenvedélyüknek, a festésnek gyümölcse öltöztette fel a falakat Vasváron, a Castrum Galéria folyosóján. Tárlatuk megnyitóján a Fehérvári Vasiak Baráti Köre Egyesület elnöke, Nagy Géza mesélt arról, hogy egy

nagyvárosban hogyan elevenedik meg a falu, a táj. Az a táj, ahol a Rába és a Csörnőc... és Marika néni szívhez szóló szavai a megidézett múltrol, a tanítóról, a kiállító dr. Surányi István édesapjáról és családjáról is vallanak. Az írás és rajzolás szeretetéről. István képei maradtak, sőt a Galériát érte az a megtiszteltetés, hogy életmű-kiállítással gazdagítsa a trió kiállítását után a tárlatot.

A vasi falu. A kedvenc. A legelső. Aztán az első szerelem tollal és szénnel. Aztán az olajfesték és a naplementék. Amúgy szép sorban, időrendben. Az 1960-as évektől kezdve, Hegyhátszentpétertől Fehérvárig. István szívének verőerei vasi gyökerek, melyek eltérhetetlenek, kihúzhatatlanok, stabilak, és éltető erőt adóak. Világából itt hagy jeleket – képeket –, kötődése ta-

nűbizonyosság szülőfalujának éppúgy, mint Vasvárnak. Itthon az otthonban. Az alkotóról lehet-e tudni még valamit? A legfontosabbat elmondtam. Augusztus 6-ig látogatható a kiállítás a Nagy Gáspár Kulturális Központban.

Köszönjük az érzést Kovács Lászlónak, Máthé Jánosnak és dr. Surányi Istvánnak.

Rajner Ágota

Ötvenedik érettségi találkozó az egykori Vasvári Gimnázium régi diákjainak

A közelmúltban bebizonyosodott számomra, hogy valóban igaz az a mondás, hogy mindenki annyi idős, amennyinek érzi magát.

Nemrég az egykori Vasvári Gimnázium régi diákjainak 50 éves érettségi találkozásán vehettem részt az Idősek Otthonában mint külső szemlélő. A jobbnál jobb történeteket, csínytevéseket hallgatva egy igazán kellemes délutánt tölthettem el a volt osztálytársak és tanárjaik társaságában! De nemcsak a kedves történetek ütötték meg a fületem, hanem azok az életpályák is, amelyeknek az osztálynak a tagjai magukénak tudhatnak.

Mindannyian nagyon jól érezték magukat ezen a napon, sugárzott róluk, hogy örülnek egymásnak, és ami a legfontosabb, egymás sikereinek, büszkének a hajdani diáktársakra, a régi iskolára, és amit a legjobban kiemeltek, az egykori tanárookra, akik mellett, hogy megkövetelték a fegyelmet, az odafigyelést, a felkészültséget, nagy szeretettel fordultak feléjük. Azt hiszem ezt hívják úgy, hogy a szerető szigor tanító ereje, amire a mai napig nagy szükség lenne.

De most meséljenek helyettem ők, az egykori Vasvári Gimnázium régi diákjai, akikre Vasvár méltán büszke lehet!

Kiss Ilona (Dixi néni)

Dixi tanárnőt Vasváron senkinek sem kell bemutatnom, hiszen a neve számunkra már fogalom. Generációkat tanított testnevelés tanárként az iskolában, a sporttal ne-

velte a fiatalokat, hatására még többen kezdtek el sportolni.

1956–60-ig járt a Vasvári Gimnáziumba, ami a mai Rendőrkapitányság épületében volt. Vasvárra Mikosszéplakról járt be nap mint nap.

Az érettségi után Budapesten a Testnevelési Egyetemen szerzett diplomát, majd Sárosszéken a híres Rákóczi Gimnáziumban kezdte meg munkáját, ahol saját elmondása szerint olyan kezdő lökést kapott, ami egész pályáját meghatározta.

– Olyan szellemi nagyságokkal dolgozhattam együtt, akikről rengeteget tanulhattam, és ezeket a későbbiekben mind felhasználtam.

Egy év után kerültem Salgótarjánba egy tizenkét évfolyamos acélgyári iskolába, majd 1966-ban visszakerültem Vasvárra, ahol a pedagógiai gyakorlat egy részét is töltöttem. Mentorom Bognár Károlyné tanárnő volt. Majd a későbbiekben én is sok tanárjelöltnek lettem vezető tanára.

Úgy érzem, hogy a tanári testületben és a településen is sok megbecsülést és szeretetet kaptam. Ez annak is köszönhető, hogy aktív szerepet vállaltam a közéletben.

Dixi néni mellett, hogy tornaünnepélyeket szervezett és sportbemutatókat, a kistérség összes általános iskolájának versenyleánybonyolítását is irányította. Nyaranta a táboroztatást vállalta, de nemcsak a Balatonon, hanem annak legnehezebb formáját, a vándortáboroztatást is felvállalta.

A város a munkáját Barabás István Emlékdíjjal is jutalmazta, 1998-ban.

A mai napig élő a kapcsolatom a várossal, rendszeresen járok túrázni, a könyvtárba kölcsönözni, és még mindig itt van a házi orvosom.

Szeretem ezt a várost, az embereket és a volt tanítványaimat!

Szita Elemér

Sajnos csak 1963-ban tudtam továbbtanulni politikai okok miatt, később a Műszaki Egyetemre vettem fel.

Öt év múlva épületgépész diplomát szereztem, majd 1973-ban megnősültem. Dunaújvárosba kerültünk, majd 1978-ban Sopronba költöztünk, ahol épületgépész tervezőként dolgoztam.

A rendszerváltás után magáncégeknél tevékenykedtem, de a Vasvári Kardos László Általános Iskola épületgépész tervezője is voltam, Vajda Géza pedig a tervezője.

A mai napig aktívan dolgozom. Két gyermekem van, egy fiú és egy lány, feleségemmel most várjuk a második unokánkat.

Sajnos keveset jövök Vasvárra, a családi kapcsolatok leszűkültek, egy unokatestvérem él már csak itt. De ennek ellenére mindig érdeklődöm Vasvár iránt. Élmeny lejönni ide. Nagy szeretettel gondolok a városra. Van né-

hány elképzelésem, ami talán még inkább ide fog kötni, remélem a közeljövőben ezek meg is valósulnak.

Szabó Pál

Meghatározó gyermekkoromat itt töltöttem, valamint a gimnázium két és fél évét. Édesapám járásbíró volt.

Én már Pécsen érettségiztem, de mégis tiszteletbeli érettségizőként tekintenek rám a vasvári régi osztálytársak. Ez nagyon jó érzés.

Érettségi után villamosmérnökként végeztem, több mint 20 évig tervezőmérnökként dolgoztam egy elektronikai cégnél. Feleségem kutatóorvos, 5 gyermekünk született.

1987-ben nagy váltás következett az életünkben, Amerikába mentünk dolgozni. Eleinte mérnökként tevékenykedtem, majd az orvosi kutató intézetben dolgoztam, New Orleansban. Mérnöki pályámon több szabadalmam is volt, a kiváló feltaláló kitüntetés arany fokozatát is odaítélték nekem, de én úgy gondolom, hogy ezek múlt dolgok, hiszen annyira gyorsan fejlődik manapság a technika, hogy szinte lehetetlen lépést tartani vele. Öt év múlva visszaköltöztünk Magyarországra, nem akartam, hogy a gyerekeim túlságosan elamerikanizálódjanak. Miután hazaköltöztünk, elővettem az itthon még évekkal ezelőtt megszerzett jogász diplomám, és a mai napig is jogászként dolgozom.

A sors fintora, hogy gyermekeim közül három külföldön él, egyik lányom az USA-ban gyermekorvos, másik lányom Angliában fogorvos, harmadik jogász, negyedik gyógytornász, fiam pedig Kanadában egy NATO-támaszponton vadászpilóta. Hét unokám van.

Nagyon sok kellemes élmény fűz Vasvárhoz. Emlékszem, Bognár tanár úrnak köszönhetjük, hogy elindult itt a sportélet. Azt megelőzően csak tornaórák voltak. De az ő vezetésével megszervezték a diákságnak, hogy tanítás után építsenek labdarúgó pályát. Igazi sportélet bontakozott ki, amiben a tanári kar is aktív szerepet vállalt.

Nagy Gyula

Az én, jobban mondva a mi történetünk érdekessége, hogy diákszerelemből lett házasság feleségemmel, aki szintén osztálytársunk volt. Ő dr. Csarankó Anna, akivel

1965-ben házasodtunk össze.

Én sokáig az olajiparban dolgoztam. Jelenleg Zalaegerszegen van egy cégem, azzal foglalkozom. Feleségem gyermekorvos. Három felnőtt gyermekünk van, mindhárom diplomás, hét unokánk született.

Én régen Vasváron a Petőfi utcában laktam. Természetesen engem is nagyon sok kellemes élmény fűz ide. Fontos, hogy ez az iskola a nagyon jó gimnáziumok közé tartozott, annak ellenére, hogy vidéki gimnázium volt. A mi osztályunkból nagyon sokan továbbtanultak, érettségi után egyszerre öten mehettünk tovább, utána pedig legalább még tízen. Ez elsősorban a tanári karnak volt köszönhető, nagyon jól megválogatta az iskola tanárait.

Persze akkor is történtek csínytevések, de azokat a követelményeket, amiket támasztottak velünk szemben, mi maximálisan megpróbáltuk teljesíteni.

Végh István

Én annak idején Csehiből biciklivel jártam be a gimnáziumba Vasvárra, és a mai napig Csehiben élek. Mérnök tanárként kerültem Csehi község élére, polgármesteri minőségben.

Jelenleg képviselőként tevékenykedem. Polgármesteri tisztségem betöltése idején akár a Nemzeti Fejlesztési Tervet, akár a Nyugat-dunántúli Regionális Fejlesztési Tanács által kiírt pályázatokat eredményesen sikerült megnyernem a település javára. A közlekedésbiztonság érdekében az általános iskola csehi tagozatához aszfaltjárdát építtettünk. Műemléki környezetbe való helyreállításra került a valamikori leomlott templomkőfal. Terveztük az autóbussz-megállók építését, tekintettel arra, hogy Csehi község közlekedési csomópont, úgy a diákok mint a más településre utazók számára is. Sajnos nem tudtam megvalósítani a közlekedési játszópark tervemet, ami az óvodásoktól az iskolásokig nyújtana segítséget a közlekedési szabályok, táblák megismertetésében. Köztudott, hogy a szabályok elsajátítására az emberi lélek gyermekkorban a legfogékonyabb. Szerencsére ezen tervem iránt jelenleg is vannak komoly érdeklődők.

Örömmre szolgál, hogy az általában megpályázott díszburkolatos járdák megépülhettek, melyek megvalósulásukban most már mint műszaki ellenőr veszek részt.

Török Attila

Édesapám 1945-ben került Vasvárra rendőrkapitánynak. Gyermekeivémet Vasváron töltöttem. Az érettségi után elvégeztem Székesfehérváron a földmérő technikumot, majd a

főiskolai tanulmányok során földmérő üzemmérnöként végeztem. Közvetlen ezután a Győri Építőipari Technikumban okleveles építésztechnikusként fejeztem be tanulmányaimat.

Őt évig a Vas Megyei ÁFTH-nál dolgoztam, majd 1967. január 1-jétől a Vasvári Községi majd később Vasvár Város Tanácsa műszaki, végül hatósági osztályvezetőjeként dolgoztam egészen 1991-ig. Ezek után 9 évig a Hatósági Igazgatási Társulás vezetője voltam 18 településnek, végül hét évet 3 településen építésügyi tanácsadóként tevékenykedtem.

2007. december 31-én 46 és fél év köztisztviselői munkaviszony után vonultam nyugdíjba.

Legnagyobb szakmai sikeremnek mondhatom talán, hogy a városfejlesztési kötelező paraméterek alapján 1986-ban Vasvár város lett. Ennek a folyamatnak minden nehézségét tapasztaltam, és megoldásában is részt vehettem. Az évek során munkámért megkaptam az Építésügy Kiváló Dolgozója, miniszteri kitüntetést és a Honvédelmi Emlékérem arany fokozatát a honvédelmi minisztertől.

Két leányom van, egyikük az idegenforgalomban dolgozik, másik lányom pedig egy szombathelyi cégnél. Mindketten megalapított családi háttérrel rendelkeznek.

Megmondom őszintén, én nem építettem többmilliósi nyaralót, annak költségeit utazásra költöttük. Európa összes országában többször megfordultunk a családdal, legtávolabbi állomásunk Ausztrália volt.

Nagyon szívesen emlékszem vissza mindig a kedves osztálytársakra, nagy barátságban éltük meg mi ezt a négy évet. Egymás szeretete a mai találkozón is megnyilvánult.

Neves tanárainktól, magas szintű tudás alapjait sajátíthattuk el, amely az osztálytársak diplomáiban is megnyilvánul.

Benke Tibor

Mi 23-an érettségiztünk az osztályban, közülünk, sajnos már hárman elhunytak, de szerencsére 15-en el tudtunk jönni az 50. érettségi találkozóinkra, sőt még 3 tanárunk is

megtisztelt minket. A Bognár-házaspár Vasvárról, valamint Kereszti Mihály tanár úr Szombathelyről.

Én örökös vasvári maradtam, amit a mai napig sem bánok. Az osztálytársak közül, csak ketten maradtunk Vasváron, Török Attila és

én. Dolgoztam az Állami Biztosítónál, a földhivatalnál és az önkormányzatnál is.

Őt éve vagyok nyugdíjas. Nagy szerelmem a túrázás és az utazás, nagyon örülök, hogy rengeteg helyen megfordulhattam a világban. Önképzéssel tanultam, sok vetélkedőn játszottam, és ezeknek a vetélkedőknek köszönhetően jutottam el Egyiptomba, Mallorcára, sőt még Ázsiába is. Nagyon szeretem az egzotikus tájakat, és abban az időben, amikor én bejárhattam a világot, akkor nagyon kevesen juthattak el ilyen helyekre.

Én az iskolai kirándulásokra emlékszem vissza a legszívesebben, nagyon jó volt az osztályközösségünk, ennek is köszönhető, hogy most ennyien itt vagyunk.

Kereszti Mihály Tanár Úr

Az egyik legjobb tanárnak tartották diákjai, nagyon szerették, de nagyon félték is legendás szigorától! Volt olyan az osztályban, akinek mate-

matika órán, az izgalomtól úgy remegett a keze, hogy a táblánál, még vonalzó mellett sem tudott egyenes vonalat húzni. Ma már mindeki csak nevet a régi izgalmon.

Pontosan 55 évig tanított, 2005-ben ment másodsorra nyugdíjba, de a mai napig korepetál otthonában.

Két gyermeke van. Lánya pedagógus és pszichológus, fia szintén tanít egy szombathelyi középiskolában. Tíz unokája és három dédunokája van már. Ahogy ő fogalmazott: még most is mozgalmasan telnek a napok. Amire pedig a legbüszkébb, hogy ennyi sikeres életpálya elindításában vehetett részt.

Bognár Károly Tanár Úr, és felesége Bognár Károlyné, Ida néni

Bognár Károly, 1958-ban került Vasvárra, testnevelés tanárként. 1962-től gimnáziumi igazgató volt, majd egy kihagyhatatlan ajánlatnak köszönhetően a Haladásnál dolgozott atletikai vezető edzőként, majd Dunaújvárosba került, ahol nagyon sok tehetséges tanítvánnyal foglalkozhatott. A későbbiekben történelem és testne-

velés tanárként dolgozott Hende Tibor mellett a postaforgalomban. Szenzációsnak tartja, hogy ilyen sikereket értek el az egykori tanítványok. Büszke rá, hogy ebben az osztályban taníthatott. Felesége a nyugdíj után gyógytorna foglalkozásokat tartott, tavaly pedig még aktívan teniszt oktatott. Nagy hatással volt a vasvári sportéletre. Őt gyermekük és 7 unokájuk van. Ida néni szerint ha valaki, akkor ő igazán jól választott pályát. A mai napig szívesen gondol vissza a tanári pályán eltöltött évekre.

Pusztai Krisztina

Nagymákfa kaláka 2010

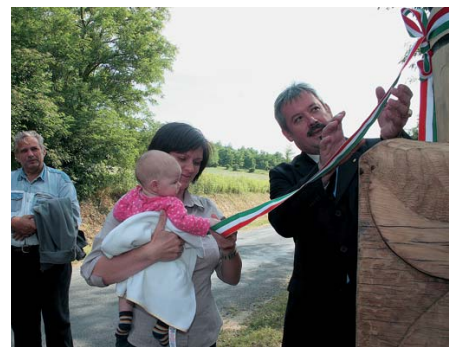
Művészek jöjjenek, ne fakitermelők!

Július 13-án a búcsúval indult a programsorozat, s június 19-én szombaton a vendégszöntő tábla avatásával ért véget.

Vendégként érkeztek, s nagymákfaiként távoztak a fafaragók, akik a táblát faragták; Stiller Gábor Nagykanizsáról, Kovács László Zámolyról, vele érkezett Mikó László, aki a cimbalmot restaurálta, tavaly faragott, és ebben az évben ismét visszatért köztünk. Fila Attila és Gaál Zoli adták a rönköket

Támogatók:

Nagymákfaért Egyesület, Nagy Gáspár Kulturális Központ, Vasvár Város Önkormányzata, Nagy-Mákvirágok hagyományörző csoport, akikkel a népi hagyományokat – locsolás, pünkösödölés, stb. szeretnék feleleveníteni, feléleszteni, a két vendégzenész, Bódi Árpád és felesége, Cs. Szabó István, aki a Wass Albert estet hozta ajándékba.

útjelző táblát ajánlotta a nagyközönség szolgálatába, s 2009-ben az akkor legfiatalabb, Gaál Noémi, aki Mákfa-oszlop közszolgálatba helyezését végezte.

A Golghelóghi-sorozatot, vagy ahogyan idén neveztük; „Programok Kalákában Nagymákfán” nem más, mint Gergye Rezső indította útjára 2006-ban, melynek kulturális előzményei Vasváron gyökereznek.

A rendezvénysorozat célja:

Egyszerű közösségteremtés, mindenki érezze magát jól, sokféle irányultság találkozzék itt, s művészek jöjjenek a faluba, ne fakitermelők. S jöttek. Oroszy Csaba Panon-díjas festőművész és Bodorkó András, a Savaria Tandancy Art csoport tagjai Szombathelyről, Bódi Árpád és felesége, a mindenki által ismert Los Andinos és Kákics népzenei együttesek „átjárással”, kiknek jóvoltából Andok-hegységi és magyar zenét hallhattunk, s akik kezdetektől saját gyermeküknek tekintik a Golghelóghi törté-

és segítették felrakni a táblát. A tábla faanyagát Gallen Attila ajándékozta a közönségnek. A cimbalmot (parasztcimbalom) még a negyvenes években használta a nagymákfai banda. Ennek restaurálása is elkezdődött, jövőre a befejezés következik. Honnan tudható, hogy az 1940-es évekből való a hangszer? Hát onnan, hogy a negyvenes évekbeli papírpénzeket találtak a zeneszerzőszámban.

Porták, amelyek befogadták e rendezvényeket:

Nagy Gábor, Vincze György, Németh Zoltán, Gerencsér Zoltán, Balogh László és idősebb Kiss Lajos.

Akik avatták a helységtáblát:

V. Németh Zsolt vidékfejlesztési államtitkár, a nemzeti színű szalagot a település legifjabb polgára, Szilágyi Boglárka bogozta ki, aki 2010. március idusán született. Avatott anno 2008-ban a falu legidősebb embere, Dala Imre bácsi, ki a bolt előtt álló

netet, s aki mindennek erjesztő kovásza volt, Gergye Rezső. A mag elvetett. További gondozása, táplálása, bábáskodás a növekedésében már a Nagymákfaért Egyesület feladata lesz lesz Lakosi Teréz vezetőségével.

Sok sikert Nagymákfa!

Kutyás bemutató Nagymáxfán

A Golghelóghi programkínálatában a Vasvári Kutyaiskola lelkes csapata egy jól sikerült bemutatóval rukkolt ki június 19-én szombat délután.

Az időjárás kegyes volt hozzánk (végre nem zuhogott az eső), és a közönség is szép számban jelent meg. Az engedelmes „részben” három kutya összehangolt munkáját tekinthették meg az érdeklődők. Ebben szerepelt pórázon vezetés, majd két kutya póráz nélkül, szabadon követésben is bizonyította tudását. Amit még egy mókus is nehezített, melynek pont ekkor támadt ked-

ve ugránozni a közeli fákon, sőt még a pályán is átszaladt, megnehezítve ezzel is műsorunkat, no és próbára téve a kutyák koncentráció képességét. Ezek után akadályugrás, majd a bemutató leglátványosabb része, az őrző-védő munka, a „csibészelés” következett.

A bemutató nagy sikert aratott a lelkes közönség körében.

Köszönjük a színvonalas munkát a Vasvári Kutyaiskola tagjainak és segítőinek. Reméljük, jövőre ugyanitt újra találkozunk!

– Sz.Zs. –

Ismeretszerzés – másképp

Magyar vagyok, Oszkóban, Olaszfán, Vasváron élek – bemutatkozáskor ismerősek ezek a mondatok. De mit is jelent magyarságom, hegyhátságom, mihez kötődöm? – merültek fel bennünk a kérdések, melyek köré felépítettünk egy hosszabb időszakot felölelő projektet. Az Előre a Hegyhátra programot Vasvár és környéki virtuális és valós barangolások köré építettük. Miközben túrázunk, kirándulunk, ismerkedünk emberekkel, történetekkel, szokásokkal, a természetes környezettel, s a környék élővilágával. Szűkebb – tágabb környezetünket összekötjük a Kárpát-medencében élő emberek hagyományaival, a TÁMOP pályázat támogatásával. A projekt kivitelezésében segítséget kapunk az oszkoói Hegypásztorok munkatársaitól.

És elkezdtük... Május 13-tól pünkösdtőlünk, pünkösdi királyt választottunk. De nem lehet ám akárki király! A jelölteknek különféle próbát kellett kiteljesíteni: ügyesnek, erősnek és szépnek kell lenniük. Királyfiainknak táncban, kötéllúzásban, favágásban, lovaglásban kellett ráteremtésüket bizonyítani. Az udvari költők ékes szövegeket „bevetve” hódították meg uruknak szíve választottját. Az udvari bolondok szórakoztatták a „népet”.

Kaposi Ádám királyfi viselheti egy évig a pünkösdi király koszorút, s gyakorolhatja hatalmát.

Vigadalom is volt: eszem-iszom, tánc, íjazás, nemezelés, korongozás, játékok.

A program tovább folytatódott Budapesten, a Néprajzi Múzeumban, ahol a népi viseletekkel, foglalkozásokkal, szokásokkal ismerkedtek a diákok. Kipróbálhattak ha-

gyományos, ma már nem használatos eszközöket, ruhákat, „végigélték” egy paraszti család egy napját.

Majd visszautaztunk pár száz évet a történelemben. A Margitszigeten, a 13. században kalandoztunk, kolostorromok között sétálva, felidézve a Nyulak-szigetének történetét, Szent Margit legendáját.

És folytatjuk... Szeptembertől a Hegyháton, a szőlőünnepvel, és az állat- és növényvilág felfedezésével.

Nyílt nap a Királyság teremben

Rekord idő, két hónap alatt épült fel múlt év augusztusa és októbere között Jehova Tanúi vasvári Királyság-Terme. Májusban nyílt napra vártak minden érdeklődőt a alatt található Királyság terembe a vasvári gyülekezet tagjai. A látogatók a Királyság terem megtekintése mellett vetítést is láthattak a rekord gyorsaságú építkezésről, melynek alapja az önkéntes munka volt.

A vasváriak közül sokan elfogadták a meghívást és megnézték a 80 fő befogadására alkalmas termet. Többen elcsodálóztak rajta, hogy az egész épület mennyire nem hivalkodó, kívül és belül is az egyszerűség és a funkcionalitás jellemzi. Nincsenek a falakon képek, szobrok. Inkább hasonlít a belső tér is egyfajta kulturált, izléses előadóteremre.

A látogatókat a gyülekezet tagjai kis svédasztalon saját készítésű szendvicsekkel, süteményekkel is vendégül látták. Családok és egyéni látogatók egyaránt jöttek a nyílt napra Vasvárról. A távozásukkor egy Biblián alapuló, gyermekeknek szóló színes könyvet kaptak mindannyian. A gyülekezet tagjai egyébként meghívót személyesen is eljuttattak a Királyság terem körül lakóknak valamint azoknak a közreműködőknek, akik az építkezéshez szükséges anyagokat, gépeket szállították, az engedélyeztetési eljárásban működtek közre vagy más módon nyújtottak segítséget a három hónap alatt.

A nyílt nap jó alkalom volt az épülettel való megismerkedésre. Ám akik elfoglaltságuk miatt maradtak volna le a programról, de kíváncsiak lennének Vasvár új középületére, azok előtt a Királyság terem folyamatosan nyitott. A vasvári gyülekezet tagjai továbbra is várnak minden érdeklődőt. Azokat is, akik az épületre kíváncsiak és azokat is, akik szívesen hallgatnának meg egy, a Biblián alapuló előadást arról: a Szentírás ismerete mennyiben segíthet akár a mindennapok gondjainak megoldásában is. A Királyság teremben vasárnaponként 10 órától, szerdánként 18 órától hangzanak el gondolatok a témában Vasváron a Királyság teremben a Vérmező u. 16–17. szám alatt.

A tölgy hangja

Kávészünet Nagymáxfán tárca-észleléssel

Térben csak hét kilométer a csend birodalma. Hét kilométer Vasvártól, és máris megérkezünk Nagymáxfára. Oda, ahonnan nem visz út tovább. Zsákutcás településnek mondják az ilyen aprófalvakat a bédekkerek, ha lenne olyan bédekker e honban, amelyben fejezetet szentelnének Nagymáxfának. Ám bizonyos, hogy egyszer ennek is eljön az ideje. Mert Golghelóghi lázadó szelleme feltámasztani készül a falut, ami közigazgatásilag valójában város, hisz része Vasvárnak, emlékező, újra teremtő része önmagának, kvázi legjobb úton halad a megújulás felé. És e közben megmaradt alázatosnak, vendégvárnak, vendégmarasztalónak, hagyományápolónak és új hagyományok teremtőjének, és nem akar több lenni, mint ami. Nem akar országimázs projekt-kultos puccos-flancos Kaposcs-imitátorrá válni. Miközben a Nagymáxfáért Egyesület vezetői, tagjai mindent megtesznek azért, hogy aki ide eljön, aki csak egy tollvonásnyit, csak egy zenei hangnyit, egy ecsetvonásnyit, egy vésőnyomnyit, egy előadásnyit, egy esti portabeszélgetés-

nyit is hozzátesz ehhez a csendhez, az soha többet nem tudja elfelejteni Nagymáxfát. Annak álmodnia kell ezzel az ősidőkben tündérek és koboldok lakta mesevilággal. Mert ilyen csend, ilyen békés világ már csak a mesében létezik. És 2004 óta, amikor Gergye Rezső megálmodta ezt a védjegyet, Golghelóghit (Határ Győző műve alapján), tán nem is sejtették az első résztvevők, hogy kincsre bukkantak. Saját magukra leltek ebben a zsákfaluban végződő tenyérnyi szülőföldben. Hát ilyen zug Nagymáxfá.

Ha ilyen vendégváró, marasztaló, akkor mi sem hiányozhatunk belőle. Mi festőművész-alkotó emberek. Bevackolunk hát Balogh László portáján. Egy perc alatt belakjuk a balszárnyat, mondanám flancosan. Egy délutánt átbeszélgetünk Laci barátommal, s másnap már kezdődik a munka. Az Erdei Iskolában verjük fel műterem-főhadiszállásunkat, ahol társbérletben zenészek gyakorolnak, így mi a fák kupolái alatt verünk tanyát, s kezdünk el dolgozni. Hogy a település tájolásáról mit illik tudni? Tőlünk délnyugatra Kati liktya (Katafa), ahonnan a

viharok, esők jönnek évezrede, miként a régi öregek mondták. Tőlünk balra az Erdei Iskola, vele szemben északra egy mesebeli nagy tölgy, meglehet vagy két-háromszáz éves. A Nagymáxfá utca kifut a semmibe, azon túl az erdő, azon túl meg a gersei tó. Ha keletről érkezik a vándor, a Nagymáxfá utca „törzséből” jobbra az Akácfa utca, balra

meg a Buja utca sarjad ki, ösbuja vegetációval. E törzs hajtásain, mint gyümölcs a fán, úgy „lőgnak” fűrtökben a porták mindenfelé. Hamar belakjuk ezt a kis ékszerdoboznyi „városrészt”, valójában falut, ami patinás kopottságával őrzi a vedlett időt, amiből a nosztalgikus múlt emlékei vétének. Egy párányi Erdélyt, megszelídült Felvidéket testesít meg ez a völgyzugolynyi falu, amely hajdan virágzó múltját rég maga mögött hagyva is élni akar e zaklatott mában.

Mi festő-rajzoló lélekűbúvárok hát neki-velkedünk az alkotásnak. Az őstölgy először csak szemérmesen susog, majd sorra meséli el titkait. S megszólal a csengő. A Vincze-portáról Gyuri csengőhanggal invitál. Kávészünet! – kiált át naponta többször is az Erdei Iskola előtti térre. És mi boldogan megyünk. Finom sütemény is dukál, bodzaszörppel, vagy jó fajta hegyháti pálinka És megcsörren a telefon is. Laci bácsi azt mondja, meghozták az ebédet. Az egyesületnek köszönhetően ebédre sincsen gondunk. Miként a zenészeknek és a többi résztvevőnek sem. Amúgy koszt és kvártély várta a portákon azokat, akik az egyhetes rendezvény résztvevői. Az ebédre kapott darás tészta fenséges. Dédanyáink sem készítették jobban. És az esti bográcsos is. És a finom falatok Nagy Gáborék portáján és a tüzes borok is, amúgy mindjárt az első este.

Miközben a fafaragók rendületlenül se rénykednek az Akácfa utcában Kiss Lajos (Lujdzsi) portáján, mi is szorgosan festünk az ihletet adó tölgy kupolája alatt, a helyiek érdeklődő pillantásától kísérve. Minő hóbort ez? Egyikük (Oroszy Csaba) a tölgyfa metamorfózisát, másikuk (Bodorkós András) meg egy kivénhedt filungos szekré-

nyajtót pingál a középkori sienai mesterek legszebb ikonfestő hagyományát újra élesztve. Ha elkészül a három táblát egyesítő alkotás, Nagymáxfai szárnyas tábla-trip-tichonként szervesülhet a helyi történelembe. Festünk, kvaterkázunk, barátkozunk a helyiekkel, általuk a múlttal és a jellel. Itt hajdan, amikor virágkorát élte e település, vásárnaponként a szentmise előtt a helyi tűzoltók gyakorlatoztak – meséli Vincze Gyuri barátunk. Most csend van, átmenő forgalom egy szál se. Megállt az idő órája. A Teremtő elfelejtette felhúzni. Olyan békebeli a hangulat. Már csak egy tehénszekér hiányzik a képből, de szekérnek, tehénnek nyoma sincs. Zsákutcás valóság. Vajon a fejlődés is zsákutcás lenne, amibe az emberiség kényszerítette önmagát? Filozófiai a kérdés. Senki nem ad választ. Az Erdei Iskolát környező fák halkán suttogják fohászukat. Azt mondják, Szent Ferenc is jól érezné itt magát. De Szent Ferenc már történelem, s tudjuk mivé fejlődött Assisi. Hát inkább a közelebbi békebeli korba időutazunk, és a még közelebbi békétlenbe. Trianon és Wass Albert borzolja zilált idegeinket. S robogunk tovább. Egy testként egy lélekként lázadunk. Csak a zene oldja a feszültséget. Néha még az sem. És kikacagjuk a sáránt. És megint vissza a múltba. Én abba a békebelibe álmodom magamat. Sebes

gőzssel Abbáziáig, Fiuméig, meg vissza. Zsigereimben sercegnék a gramofonlemezeken. Tolnai Világlapja segítségével visszala-pozom magamat egészen 1914-ig... Csak a megcsörrenő mobiltelefonok jelzik: ennyi volt az időutazás. Nagybánya, Gödöllő, de még Zebegény művésztelepi világa is hal-ványulni látszik ebben a celeb-közársasági zajban, amiben élünk. Mi akartuk, hát ne panaszkodjunk! Ha nem tetszik, tegyünk el-lene! Zebegény, Szőnyi István, kanyargó Duna. De itt nem kanyarog a Duna. Az Ős-Rába is csak a domboldal hajlataiban mu-tatja meg évmilliók üledéknyomait.

Egyik oldalon gyakorolnak a zenészek, a másik irányból susog a tölgy. Már-már film-be illő a harmónia. A csengő ismét megszólal. Nem a pedellus csenget. Nyár van, mi-ként is csengetne a pedellus ott, ahol gyer-mek tán 15 van? Gyuri újabb kávéra invitál. Benn járunk a délutánban. Beszélgetünk Cs. Szabó Istvánnal és nejével. Benn járunk az időben, egyre mélyebbre ássuk magunkat. Miközben tűnődünk, körüljön a csend és a béke. Jó volna itt maradni. Legalább még egy hétre. Sőt akár végleg. De lehetséges-e a kivonulás a társadalomból? Lehetséges-e az életmódváltás? E gondolat Rousseau óta foglalkoztatja a civilizációs társadalmak túl-hajszolt polgárait. Visszamegyünk festőáll-ványainkhoz. Felettünk az ég madarai, a Föld fái alatt meg mi emberparányok. Ilyen helyen könnyen tanyát ver a lélek. Bár vidá-mak vagyunk, nem harsánykodunk. Csak a gyerekek. Nekik meg szabad. Mert vannak gyerekek is, és ez erőt ad a jövőépítéshez. Pár nap alatt teljesen megnyugszik zaklatott lelkünk e balzsamos csendben. Kisimulunk, megfrissülünk. A lélek bevacolja magát a csendes mába, teljességgel Nagymákfa ol-talmába helyezzik magunkat, miközben úton-útfélen megszólítanak, kényeztetnek bennünket a helyiek. Néhány nap alatt az egész falu egy nagy családdá alakul.

Alkotunk, tervezünk, többen dolgoznak napközben, este pedig programok. Árkádiai a hangulat. Valahol a háttérben Golghelóghi vihog. Mert a lázadást ő aligha így gondolta. Mi viszont így, és kész. Nincsen apelláta. Dallamok születnek, festmények, esténként és reggelente széljegyzetek, blogok is talán a digitális jelenben, és sok-sok digitális fotó. Dokumentálni kell a jelent. Ez jó, mert fel-tételezi, hogy lesz jövő is... Itt is, másutt is... A két-háromszáz évesre taksált tölgy lomb-jai közül kikandikál a nap. Tobzódunk a programokban. A Bujában kikacagjuk a sá-mánt. „Akinek a feje fáj és nem ivott alko-holt, csak az jelentkezzen! Meggyógyítom a fejfájását!” – kérlel bennünket alsámáni tek-intettel a dél-amerikai indián. De Nagy Gá-borék portáján – ők az est házigazdái – sen-kinek nem fáj a feje, és olyan sem akad, aki nem kóstolt volna alkoholt a nagymákfi fi-están. Végül vallomást tesz a nyelvünkkel akcentussal tusakodó sámán: hat éve nagyon berúgatták a magyarok. Azóta nem iszik al-koholt. Mi pedig jókedvűen koccintgatunk,

beszélgetünk, kvaterkázunk. Zene, humor, egymásra köszönések, cinkos egymásra ka-csintások, és készül a táblakép is. A szorgos fafaragók is munkálkodnak. Isten hozta, fa-ragják a tölgyepallóba... és Isten tenyerén hordoz bennünket, mondaná Szent Bernát. Mi beérjük földi morzsákkal is. A testi-lelki táplálkozás a Nagymákfiért Egyesület jó-voltából menyei vendéglátásban testesül meg. Terike, Kiss Lajos, Nagy Gábor, Ge-rencsér Zoltán, Balogh László és az egyesü-let tagjai, a meghívott előadókkal erősítve kitesznek magukért. Micsoda pompás szel-lemi falatok kerülnek a közösség asztalára minden este!

És megnyílik az első nagymákfi alkotó-tábor kiállítása is. A három és fél nap ennyi-re volt elég. Amit a hely szelleme sugall, az átjön az alkotásokon. A kiállítást megnyitó Franta Dezső azt mondja, semmit nem tud az alkotókról. Kijelentését pusztá elszólás-nak véljük. Ami a Los Andinos együttes fel-vezető zenéje után disszonánsan cseng a ki-állító terem avanszált Erdei Iskola nagy-termében. Gerencsér Zoltán frappáns beje-lentéssel zárja a tárlatot. Felkéri a két alko-tót, hogy teremtsen hagyományt a képző-művész alkotótáborból Nagymákfián, s jö-vőre immár kibővített egy-másfél héten ta-lálkozzunk ugyanitt a meghívott képzőmű-vészekkel. Úgy legyen!

Még beszélgetünk egy kicsit, majd elin-dulunk annak a táblának az avatójára, amit a fafaragók készítettek, s amit a falu bejá-ratánál állítottak fel. V. Németh Zsolt vidék-fejlesztési államtitkár a vidék megmaradá-sáról, feltámasztásáról beszél. A nemzeti színű szalagot jelképesen a legifjabb nagy-mákfi polgár, Szilágyi Boglárka oldozza el. Oldás és kötés... Isten hozta – hirdeti a tábla. Mi meg arra gondolunk, hogy vége... Vége az egyhetes nagymákfi kalánakán, ami árkádiai hangulatban telt.

Este van, ragyognak a csillagok. Csillag-poros álmodoznak a világra. Elcsitulnak a záró est zenei zörejei is – a'la nosztalgia bál – láthatatlan szellemi hidat feszítünk ifjúsá-gunk és a képzelt öröklét közé. Mai meren-gők, álmodozók, teremtők, jelent megszépí-tők pókháló vékonyságú esélyfonalakba ka-paszkodunk. Latolgatjuk lehetőségeinket, búcsúvacsorán kvaterkázunk a Nagymákfa utca 17-ben. Az emlékezet sztrádáján szőr-főzünk, képeink-emlékeink kiterítve a vi-lághálóra. Ez a mi tér-idő viaduktunk a csil-lagporos örökkévalóság nagymákfi ege alatt.

Kávészünet. Fülemben sokáig hallani vélem a nagymákfi csengőszót. A csengőt, amiből egyszer a helyiek megtartó szándé-ka szerint harang lesz, amit haranglábra he-lyeznek. Úgy, ahogyan a maiak akarják, s úgy, ahogyan a hajdan itt élt ősök is tennék. Mert a harang nem csak értük, de érted is szól. Sem békétlenség, sem országos ároká-sás, sem a világban lappangó acsarkodás, sem távoli puskaropogás nem vethet gán-csot e nemes szándéknak. Ebben a pár nap-

ban mintha megszaporodtunk volna. Sokkal többen lettünk nagymákfiak, mint az itt élő félszáz lélek.

Hit és erő a lélekben, dokumentáló fotók a képgalériákban – időtállóságuk csak száz év múlva derül ki, ha akkor még működnek a digitális képleolvasók –, de ami ennél is fontosabb, az a makacs gyarapító erő és él-ni akarást erősítő tettvágy, ami a jövő felé terelte-tereli e zsákfalú népet. Szélesre tá-rattak az égi-földi kapuk itt Nagymákfián, s mindenkinek jut hely benne. A portákon, az esti előadásokon, a fehérabroszos teríték mellett. Fila Attila, Gaál Zoltán, Balogh László, Gerencsér Zoltán, Kiss Lajos, Nagy Gáborék, Vincze György portájának kapuja és az egyesület tagságának szíve is tárva-nyitva várja az alkotó lélekvándorokat, akik nagyon is hűsvér emberek. Olyannyira, hogy pár nap elteltével már oly szívélyesen üdvözöltük egymást, akár egy nagycsalád messzi földről megtért tagjai. Ezek az em-berek, úgy hiszem, nem csak fehér abrosz mellett, búcsúkor ülnek le beszélgetni, ha-nem máskor is. Találkozzanak itt Nagymák-fián vagy bárhol a nagyvilágban. Ezt az együvé tartozást amúgy melldőngető politi-kusok hajlamosak kisajátítani. Szívesen tű-zik ezt a kohéziós erőt nemzeti színű pántli-kás kalapjuk mellé, mondván: egy nemzet vagyunk. Na ja. Ám ez ma már édeskevés. Ennél több kell. Ehhez a többhöz adták hoz-zá a maguk erejéből azt a pluszt a nagy-mákfiak, amiktől többek is lettek, többek is lettünk. No, ez a valami.

Hogy kik voltak ők? A Nagymákfiért Egyesület Lakosi Terike vezetésével, és akik az égi-földi kapukat nyitogatták, a Los Andinos és Kákics Népzenei Együttes.

Köszönet érte, miként a szponzoroknak is, akik biztosították, hogy akik eljöttek, le-gyenek zenészek, fafaragók, színjatszók, festőművészek, előadók, azok „szellemi iszákjukat” megtöltve távozzanak innen, s magukkal vigyenek egy csöppnyi nagy-mákfiányi Magyarországot.

Mindez 2010 júniusában történt.

És jövőre ismét kávászünetet tartunk. Épp úgy, mint 2004 óta minden évben. És mi, akik idén eljöttünk, jövőre már nagy-mákfiaként üdvözölhetjük a csendet, a Vincze-porta tölgyfájának susogását, az es-ti udvaros portaprogramok szervezőit és fő-szereplőit, ha az idő is úgy akarja. Mert Idő uraság nagyon érzékeny. Megsértődik, s ke-gyeltekből hamar kegyvesztetteket csinál. Mert Idő uraság annak a múltnak az őse, aki kénye kedve szerint alakít emberi sorsokat, korokat, amit a históriás könyvek egyszerű-en csak történelemnek mondanak. Ám itt, Nagymákfián elszánt emberek élnek. Nem tűrik, hogy Idő uraság kiszolgáltatottjai le-gyünk. A civil kurázi megártott erejében bízva már most tervezik a 2011-es év prog-ramjait. Hiába dörszöli tenyerét Golghelógi és Idő uraság, a nagymákfiak eszén aligha járhatnak túl.

A csizmalehúzó sem egyforma

10 kicsi indián” felkerekedett és a nyomok mentén elindult Cheeh (mai nevén Csehi) felé.

Öten két keréken, öten négy keréken. A SZIVACS Ifjúsági Információs Pont csapata egy-két „dombon-fel-tolással” hamar megérkezett a kicsiny faluba, ahol Éva néni mosolygós arccal már a paprikás krumplit kavargatta. A nyomok pedig tovább vezet-

tek minket a múzeumhoz, ami – mint kiderült a helyiek meséléséből – némi padlás-túra után töltötte meg termet.

A mezőgazdasági eszközökön túl egy berendezett szoba fogadja a látogatót, amelyben oly kincsek lapulnak, amiket mi is megirigyeltünk. Például egy eredeti 1800-as évekből való keménykötéses forgatókönyv vagy egy Jókai által dedikált verses füzet. Igazolmányok (például lóháton ülő alakkal a fénykép), könyvecskék, egy angol-latin-magyar nyelvű Biblia és gregorián énekes könyv, kottákkal. „Hoztuk vóna, de nem adták!” Igazuk van. Azután ott az a fránya csizmalehúzó, amelyikből az egyik feleakkora, mint a másik. Mígnem kiderült, hogy a feleakkora ülve használatos, s csupán a kissebber használja így, a magasabbik a földesurat illeti, ki állva húzza le lábbelijét. Hát, imígyen állunk mi a csizmalehúzó-gatóval.

A szívemhez legközelebb eső tárgyat majdnem kifelejtettem. Állt ott egy harmónium magányosan, megviselten. Ki szerettem volna próbálni, de... (3 millió lenne)

Elképzeltem, ahogy 5 év múlva belépek a Ostffy-múzeumba: a harmóniumon valaki

a gregorián könyvből játszik, a szobában körülnézek, s a dallam átsuhan az oltáron, a szekrényajtó nyitva, rajta régi bekeretezett igazolványok és bizonyítványok, mintha egy nagy kabát zsebébe rejtve lenne. A régi-ek arcai, életei, a falu. A csizmalehúzóval leveszem a csizmám és felhúzok egy múzeumi papucsot. Járok-kelek a szerszámok között, s közben a magnóból (amit beépítet-

tek a falu első „Duna” típusú televíziójába) szerelmes versek szólnak a Jókai dedikálta könyvecskéből. S mivel a könyvtár is nemsokára ott lesz, annak a falán pedig majd a mai képek és történetek lesznek láthatók.

A múzeum után a napsütéses zöldben játszottunk Kovács Andrea vezetésével közösségformáló játékokat, miután csatlakoztak hozzánk a helyi lányok. Házigazdánk is

közülük került ki, Kiss Ramóna nagyon izgult és készült erre a napra.

„Mit fogunk csinálni? Ez egy kicsi falu.” Rami kezét a Lászlók és Éva néni fogta. Felújított polgármesteri hivatal és művelődési ház, új múzeum és nemsokára könyvtár is. A fiataloknak pedig ott a „tűzoltó”. Egy kis egyhelyiséges épület a műemlék templom alatt, a múzeum szomszédságában, hamutartóval, hűtővel, egy rozoga tévével, nagy kanapéval és székekkel. Igazi ifjúsági tér. A kulcsot bármikor megkaphatják használói. (Lehet, hogy nem IKSZT, lehet, hogy nem információs pont, de nekem tetszett; és az is, ahogy a település viszonyul a fiatalsághoz)

Ekevas, szőlő, búza, mirtuszág, templom, palma: a földből élünk, szerelem és házasság kíséri utunkon, győzünk, halhatatlannok vagyunk és újjászületünk. S hogy ez miért? Mindezek a szimbólumok díszítették vagy díszítik ma is Csehi címerét. S végül a tölgy:

„Minden kelta törzsnek vagy törzsszövetségnek saját szent fája – az ír hagyományban bile – volt, ahol a törzs királyait avatták. Ez a fa a törzs területének közepén állt, az egység és a biztonság jelképeként. Ha az ellenség az Élet Fáját (crann bethadh) kidöntötte, ezzel meggyalázta, és romlásba döntötte a népet. A szent fa olyan nyira fontos volt, hogy a törzs területének szakrális

középpontján álló fából minden csata alkalmával elvittek egyet gyökerestől. Amíg ezt birtokolták, addig erejük biztosított volt.”

Még nem tudunk mindent Csehiről sem, bár a földi boszorkány „örökbe” fogadott minket, úgy határoztunk, hogy a többi települést is felfedezzük magunknak. Így egyszerűen: mi, barátok, a tölgyek alatt. Csatlakozni lehet... **Mami**

Sugallatok Mindszenty jóvoltából

Néha kinyitjuk emlékeink titkos ládját, s kitarjuk szívünket, megosztjuk titkainkat barátainkkal. Néha az idő csúfot üz belőlünk. Néha-néha el is felejtezzük fontos dátumokról, jubileumokról. Egyszerre filozófiai és drámai is a kérdés: kinek mi a fontos? Tán ennek tudható be, hogy alig-alig esett szó arról, hogy Mindszenty József bíboros pappá szentelése a szombathelyi székesegyházban 1915. június 12-én történt. A pappá szentelést Mikes János püspök végezte.

Hát, valahogyan így lapoz az idő át-keresztül rajtunk. Mire észbe kapunk, már avítottá válunk. Mire felocsúdnak, már át is süvített rajtunk a történelem vad vihara. Mire észbe kapunk, már nincs is meg a hazánk egy jelentős darabja. Mire megint észbe kapunk, ismét leverték (1956) a magyar szabadság szent ügyét. Mire észbe kapunk, már diktatúra van megint. Mire észbe kapunk, már rendszerváltásnak hirdetett hatalomátmentés történt. Mire megint észbe kapunk,

már megint forralnak valamit ellenünkre, megint valami más készül...

De mi? Ezt csak a Teremtő tudná megmondani. Vagy a bíboros úr, aki vélhetően odafentről ráncolja homlokát, látván ezt a sok-sok turpisságot, ami minket körülvesz. Hát, mindez a minap jutott eszembe, amikor Benke Tibor küldött egy e-mailt, melyben azt írta:” Tán fontos lehet tudnunk, hogy mikor is szentelték pappá Szombathelyen Mindszenty József bíborost.” – sok –

Fúvós évváró koncert

Nem bánta meg döntését, aki június 26-án a sportnap forgatagát otthagynva a Nagy Gáspár Kulturális Központba igyekezett. Felemelő zenei élményben volt része az Ifjúsági Fúvós Zenekar jóvoltából. A koncert előzményeként a fúvósok zenetáborban készültek fel és csiszolódtak össze.

(Bíró Hajni, Borsits Fanni, és Kárpáti Eszti), akik többek közt még afrikai zulu dalt is énekeltek.

A műsor szerves részeként Farkas Anikó a Killing Me Softly, Borsits Fanni az I Don't Know How To Love Him, Fehér Gyula pedig a Trombone Tricks dallal szerepelt nagy tetszést aratva. A dixielandból a Hegyhát Rézfúvós Együttes és a Csörnöc Klarinét Kvartett adott lábdobogató ízelítőt, Hollósi Barbara pedig szaxofonon muzsikált.

Emlékezetes volt Kereszti László és a Sakál Vokál előadásában a Funiculi funicula című nappolyi dal.

A jó hangulatú műsor végén került sor az egész éves munka elis-

A változatosan felépített műsor többször tapsra serkentve, mindvégig éberrel tartotta a közönséget. A koncert első felében a komolyzene kapott főszerepet. Pattogó olasz induló, Bathman szerzemények és egyéb fúvós zeneművek szerepeltek a repertoáron. Végül Verdi Nabuccojából a Rabszolgák kórusa hangzott fel a Vasvári Kórus együttműködésével. E művel tisztelgett a Zeneiskola a nemrég elhunyt kolléga, kórusvezető és tanár bácsi, Dévay Géza emlékére. A színpad sarkán stilizált szaxofon, égő gyertyákkal jelezte a gyászt mindannyiunk számára.

Szünet után a Deep Purple Smoke On The Water című dalával „csaptak a húrok közé” a fúvósok. Az igazi rock zenei hangulat megeremtésében Tóth Károly szombathelyi rockénekes és Nagy „Kusztó” Ádám gitáros működött közre.

Az előadás második felében a populáris zene volt hangsúlyos. Ray Charles, Andrew Lloyd Webber szerzemények hangzottak fel. Nagy sikerrel lépett fel a Sakál Vokál

merésére, amelyet idén Hirschmann Bálint kapott. Ráadásként ismét felcsendültek a legnagyobb sikert aratott dalok a közönség tetszésére. A műsor elején Szabó Zoltán igazgató elmondta, hogy vannak fiatal tagok az együttesben, akik csak pár napja kapcsolódtak be a közös munkába. Bevalom, én nem vettem észre. Mindvégig jó hangulatú, humoros, játékos örömmenélést kaptunk. Köszönet érte a felkészítőknél és a zenészeknek egyaránt.

A koncertről készült képek az alábbi weboldalon tekinthetők meg: <http://picasaweb.google.com/vasifoto/ZenetaborZarokonzert-Vasvar#>

Baranyai Gábor

AJÁNLÓ

A Dr. Bendefy László
Városi Könyvtár
új szerzeményeiből

SZAKIRODALOM

- Berend: Önfejlesztés chi kunggal
- Csíkszentmihályi: Az öröm művészte
- Fehér: Joshi Bharat
- Gerencsér: Lovas lexikon
- Pataki: Máramaros

SZÉPIRODALOM

- Alliot: Én, a férjem és ő
- Christie: A ferde ház
- Kiszella: A boltkóros férjhez megy
- Phillips: Csak te kellesz!
- Rice: A hegedű
- Roberts: A mama albérlője
- Yates: A szabadság útjai

GYERMEKKÖNYVEK

- Duncan: Kutya szálló
- Kertész: Berzenke és a csepürágók
- Nógrádi: Marci öröksége

DVD

- Amerikai ének
- A Forma-1 kulisszatitkai
- G-Force-Rágcsávók
- Hasonmás
- A kék elefánt
- Az örök fiatalság forrása
- Poligami
- Szerelem olasz módra
- Tüskevár
- UFÓK a padláson
- Vipo a repülő kutya
- Zöld kártya

Tel.: 94/573-006, 573-007

Fax: 573-036 • www.blvk.hu

Baba-Mama Klub meghívó

Szeretettel várunk minden érdeklődő kismamát, kisbabát és nagyobbacska testvéreket a július 9-én délután 3 órakor kezdődő Családi délutánra.

Programok: babamasszázs-bemutató (polifoamot vagy kistakarót és babaolajat kérünk); arcfestés; kézműves foglalkozás kicsiknek. Helyszín: Vasvár, Árpád tér 8. (régibölcsöde épülete)

Jókedvet hozz magaddal, a többit mi adjuk!

Tanévzáró a Kardosban

Sikerek, nyári veszélyek, önfelelt vakáció

Az idei tanév a diákok számára június 18-án délután zárult le. A Himnusz követően Vincze Ramóna 2. osztályos tanuló Csukás István versét szavalta el. De milyen is volt a most mögöttünk hagyott tanév?

Horváthné Tóth Mária igazgató így összegzett: „A tanévzáró ünnepély feladata az eltelt tanév rövid értékelése, legfontosabb eredményeinek összefoglalása. Nehéz, de eseményekben, programokban dús, izgalmas, eredményes tanévet zárunk ma. Így év végén visszagondolunk a szeptemberi tanévkezdésre, amikor az iskola-felújítás első szakasza után birtokba vehettük a kis- és főépületet, otthonossá tettük a tantermeket, aztán kis szusszanás után kiköltöztünk a csarnokból, és berendeztük aulánkat a testnevelés órák megtartására. Sajnos a játék zaját kissé nehéz volt megszokni, hiszen az aulában, emeleten az elméleti tantárgyakra kellett koncentrálni. Közben a TÁMOP pályázatunk szakmai innovációját kezdjük, kompetencia alapú programcsomagok bevezetése, tömbösítés, Vasvár-projekt, tornacsarnok-avató, kirándulások, Erdei iskola, Alapítványi Gála, Országos kompetenciamérés következett, majd elérkezett az utolsó tanítási nap június 15-e, amikor a 8. osztályosok elballagtak. Mi nevelők még dolgozunk, zárjuk a dokumentumokat, de Ti gyerekek néhány napja már élvezgetitek a vakációt. Pedig a tanévet még csak ma zárjuk le hivatalosan.

Eljött a nap, amikor kezetekbe kapjátok bizonyítványotokat és sokan örömmel, néhányan szomorkodva nézitek az eredményeket. Egyéves munka betűkkel kifejezett értékelését látjátok „bizitekben”.

A tanulás, a feladatvégzés fontosságára nap mint nap felhívtuk figyelmeteket, de a többség ugyanezt hallhatta szüleitől is. A legtöbb értette a szót, eleget tett kötelességének, tanult, elkészítette feladatait, mi több, segítget lemaradó társának, együttműködött a csoportmunkában.

Sajnos voltak, akik nem dolgoztak rendszeresen óráról órára, ők hajrázva az év végi hetekben akarták teljesíteni a tantárgyak követelményeit. Bizony voltak, akiknek ez nem sikerült, elégtelen osztályzat, osztályzatok kerültek a bizonyítványokba. Ők még lehetőséget kaptak az augusztusi javításra.

Kedves Gyerekek!

Mindannyian tudjátok, hogy az iskola életének szabályai vannak. A Házi rend mindenkire nézve kötelező.

Sajnos a helytelen viselkedésnek sok példájával találkoztunk az év folyamán; hogy csak néhányat említsék: tanórai fegyelmezetlenségek, óráközi szünetekben, durva viselkedés, trágár beszéd, felnőttekkel szembeni tiszteletlen magatartás, az is-

kola területének engedély nélküli elhagyása, igazolatlan mulasztás, amely számokban kifejezve 120 óra. Ez azért is elszomorít bennünket, mert tudjuk, hogy eredményt elérni csak fegyvellemmel, szorgalommal, kitartással, következetes munkával lehet. A jó példát is elmondom, hiszen az osztályfőnö-

kök 310, az igazgató pedig 213 alkalommal élt az írásbeli dicsérlettel. A 2009/2010-es tanévben 19 osztályunkban 414 tanulóknak volt és 5 napközis csoportot működtettünk. A 414 tanulóból sikeresen zárta az évet 408, 8 tanulóknak a szünetidő nem felhőtlen nyaralással telik, hanem a pótvizsgára való felkészüléssel. A tanév folyamán osztályonként korrepetálásokat, évfolyamonként tehetséggondozást tartottunk. A szakmai pályázatban résztvevő tanulócsoporthaink új tanulásszervezési eljárásokkal ismerkedtek, előtérbe került a páros, illetve kooperatív munka, az ismeretszerzési, a digitális eszközök használata tette eredményesebbé, színesebbé. Szakkörökön, énekkari és sportfoglalkozásokon, önköltséges szakkörökön, pályaválasztási, önismereti tréningeken, egyéni foglalkozásokon vártunk benneteket a tanórák után. A TÁMOP pályázat révén sok lehetőség kínálkozott a tanórán kívüli ismeretszerzésre, kompetenciafejlesztésre. Sajnálom, hogy iskolánk sokszínű kínálatával nem éltetek kellőképpen, a lehetőségeket jobban ki kellene használni.

Sikerek, eredmények

Az iskola Munkatervében megfogalmazott célokat megvalósítottuk. Voltak vidám és szomorú pillanataink, voltak ragyogó sikereink és néha kudaraink is. Mindezek ellenére sikeres tanévet tudhatunk magunk mögött.

Elsősök: szinte észrevétlenül beilleszkedtetek iskolánk hétköznapijaiba, büszkék vagyunk rátok! Köszönöm, hogy szeretettel vártatok az ovisokat, a jól sikerült nyílt napunkon!

Legidősebb diákjaink, a 8. osztályosok pályaválasztása pozitív eredményt hozott. Az évfolyam 84%-át felvették az első helyen megjelölt intézménybe. Sajnos 1 tanuló nem fejezi be általános iskolai tanulmányait, hiszen öt pótvizsgára utasítottuk. Szeretném, ha következetes tanulmányi munkával helytállnátok a középiskolában, ami öröm lesz Nektek és Születeknek, de öröm lesz nekünk is, a visszajelzésekkel. A többi évfolyam tanulmányi munkájával és magatartásával is többnyire

elégedettek vagyunk, de természetesen a legnagyobb figyelmet mindig a legkisebbekre, illetve a legnagyobbakra fordítjuk. A tanév során több alkalommal vettünk részt más iskolák diákjaival való megmérettetésen. A versenyen való helytálláshoz készülni kell. Ez időt, energiát, kitartást feltételez versenyzőtől és mentor tanártól egyaránt. Részt vettünk országos, regionális, megyei és területi versenyeken. Helyezéseinkről a helyi sajtóban adtunk tájékoztatást, illetve iskolánk honlapján tájékozódhatnak.

Engedjék meg, hogy néhány kiemelkedő versenyeredményt ünnepélyünkön is megemlítsék.

Wessely Boglárka 8.c osztályos tanuló a megyei angol nyelvi verseny 3., a magyar nyelvi verseny 4. helyezetteje. (Felkészítő nevelői: Ódor Anna és Siposné Káldy Gyöngyi.) A megyei műdaléneklésiVERSE-

nyen Kovács Evelin 6.b osztályos tanuló aranyérmét, Koroknai Szandra 7.a osztályos tanuló ezüstérmét szerzett. (Felkészítő nevelőjük: Pappné Bem Gabriella)

Az országos számítástechnika versenyen Pasics Richárd 6.a osztályos tanuló 8. helyezést ért. (felkészítője: Pál Katalin) Ricsi a Megyei Zrínyi Ilona matematika versenyen 6. lett. (Tanára: Bódy József)

Az Országos Arany János Vers- és prózamondó verseny különdíjasa: Koroknai Roberta 6. a osztályos tanuló. Felkészítője: Gángó Ildikó.

Az elsősegélynyújtó megyei verseny győztese iskolánk csapata. Tagjai: Molnár Réka 8.c, Németh Márk 8.c, Horváth Krisztof 8.c, Neher András 8.c, Koroknai Roberta 6.a osztályos tanuló. Felkészítőjük: Borbás Orsolya. A csapat eljutott a Zánkán megrendezett országos döntőre, ahol eredményesen szerepeltek.

Kapornaki Júlia 2.b osztályos tanuló a szavaló és mesemondó versenyek előkelő helyezéseit begyűjtötte. Tanítója: Kovácsné Németh Edit.

A megyei katasztrófavédelmi versenyen 2. helyezést értünk el. A megmérettetésen résztvevő tanulóink: Bangó Richárd 8.a, Tamás Richárd 8.a, Németh Márk 8.c, Neher András 8.c. (Felkészítőjük: Dienes Zoltán)

A dunántúli Kazinczy-versenyen bronzérmét szerzett Koroknai Szandra 7.a osztályos tanuló. Felkészítő nevelője Gángó Ildikó.

Diákjaink tanulmányi munkájáról nem csak belső mérések adtak visszajelzést, hanem a külsők is. Mint ismeretes Önök előtt minden év májusában a 4., 6. és 8. évfolyamon országos kompetenciamérésen veszünk részt szövegértésből és matematikából. Az elmúlt évvel elégedettek vagyunk, hiszen az országos átlagon, illetve felette teljesítettünk, mindkét műveltségterület átlaga a városi iskolák felett van. Természete-sen javítanivalónk van.

Szeretném köszönetemet kifejezni azoknak a tanítóknak, tanároknak, akik kötelező óráikon túl segítették a rászorulókat, vagy azon munkálkodtak, hogy a tehetséges tanulóknak megkapják azt a többletet, ami segíti kibontakozásukat.

Elismerés jár azon kollégáknak, akik fáradságot nem ismervé pályázatokat gondoznak, szakmai innovációkra vállalkoznak.

Tisztelt Szülők Közössége!

Köszönöm az együttműködést, az együttgondolkodást, a szervező munkánkhoz nyújtott segítséget, az anyagi támogatást. Önökre mindig számíthatunk! Ezúton szeretném megköszönni Birkásné Méhes Évának, az SZK elnökeként, Tomanóczyné Jesztl Katalinnak az SZK vezetőségi tagjaként és dr. Wesselyné Kupi Ildikónak az iskolaszék elnökéül végzett sokéves munkáját. Ők azok, akik fáradságot nem ismervé szervezték az érdekesebbnél érdekesebb programokat, azért, hogy a gyerekek, felnőttek jól érezzék magukat. Kérésünkre mindig „hozáttettek” az intézmény költségvetéséhez.

Olyat nyújtott a Szülők Közössége az ő iránításukkal, ami maradandó, oktató-nevelő munkánk megújítását szolgálja. Kívánok magánéletükhöz sok sikert, boldogságot.

Bódy József tanár úr nyugdíjba vonult

A tanévzáró diák és pedagógus számára egy-egy tanév befejezését jelenti. Ám van olyan helyzet is, amikor az utolsó csengőszó, a ballagás és a tanévzáró a több évtizedes pedagógus pálya végét is jelenti.

Ma elköszönünk Bódy József tanár úrtól.

Többszakos nevelőként 1973-tól dolgozik intézményünkben. A matematika, technika, számítástechnika szaktárgyak oktatása mellett kezdetektől osztályfőnöki feladatokat lát el. Tanítványai szívesen emlékeznek az általa szervezett szabadidős programokra, osztálykirándulásokra, nyári táborokra, biciklis túrákra. Tehetséggondozó táborunk alapító tagja. Szakmai-pedagógiai felkészültségét folyamatosan fejlesztette. Tanóraszervezése segítette a gyengébbek felzárkóztatását, a jobbakat többlet ismeretekhez juttatta. Tanítványai sikeresen szerepeltek a szaktárgyi versenyeken. Több évtizede társadalmi munkában végezte a közlekedésszemélyek oktatását. Tanítványai a KRESZ versenyeken rendszeresen dobogós helyezéseket értek el. Mint a megyei versenyek győztesei, az országos megmérettetéseken a vasvári diákok ismertséget szereztek iskoláinknak és városunknak egyaránt. A munkahelyi felnőtt és gyermekbalesetek prevenciósi tevékenysége példaértékű. A rendőrséggel modellértékű partneri kapcsolatot épített ki, koordinálta a kedvelt D.A.D.A programot. Segédmotoros tanfolyamot és vizgát szervezett a 7-8. évfolyamosoknak. Kollégái, volt és jelenlegi tanítványai egyaránt szeretik és tisztelik pedagógusi, emberi tevékenységéért, magatartásáért. A nyugdíjas évekhez sok boldogságot, jó egészséget kívánok mindannyiunk nevében.

Elköszönt Józsa Rita hitoktató

Iskolánkban 15 éve dolgozik hitoktatóként Józsa Rita. Munkája során a jóra, a szépre, az erkölcsi értékekre tanította, nevelte gyermekeinket. Ez a tanév volt az utolsó, amit Rita néni körünkben töltött. A volt és jelenlegi tanítványok, a nevelőtestület és a szülők nevében megköszönöm munkáját, személyes életéhez sok boldogságot kívánunk!

Nevelőtestületi dicséretben részesültek: Kapornaki Júlia 2.b és Borbás Anna 2.a osztályos tanulók.

Kitűnő bizonyítvánnyal 8 éven át Kitűnő tanulmányi eredményért és példamutató magatartásért könyvjutalomban részesültek:

Példamutató magatartásáért és példás szorgalmáért díszoklevelet vehet át Novák Anna 8.b, Takács Alexandra 8.b, és Wessely Boglárka 8.c osztályos tanulók. Ők azok, akik a 8 év minden évfolyamán kitűnő bizonyítványt kaptak.

Felső tagozaton, illetve 4. évfolyamon 24 tanulóknak kapott kitűnő bizonyítványt, 4 tanulóknak tantárgyi kitűnővel végzett. Jeles bizonyítványt vihet haza 15 tanuló. Az első három évfolyamon kiemelkedő munkáért jutalomkönyvet 21 kisdiák vehet át.

Szeretnénk, ha az említett alsós és felsős gyerekek példáját egyre többen követnék! – zárta tanévi összegzését Horváthné Tóth Mária igazgató

Kitűnő tanulmányi eredményért és példamutató magatartásért könyvjutalomban részesültek:

1.a: Frigy Bence, Ambrus Márk, Mozsár Dániel, Nyúl Tibor Dávid, Palatin Ádám

1.b: Dienes Ádám, Antal Botond, Varga Veronika Ilona

2.a: Péterffy Krisztofer, Huszár Alexandra, Borbás Anna

2.b: Varga Ádám, Krisztánovics Adrienne, Kapornaki Júlia, Szatmári Őrsi

3.a: Pónác Petra, Tóth Petra, Kónya Imre

3.b: Böröcz Bianka, Gampel Domonkos, Vincze Dorina

4.b: Gémesi Gábor, Pasics Fanni

5.a: Hujber Barbara, Márton Borbála, Mecseki Kitti, Rác Patrícia, Gallen Attila

5.b: Házi Fanni, Pasics Vivien, Rozmán Laura

6.a: Pasics Richárd, Tóth Csenge, Tüskés Csenge

6.b: Papp Viviana, Karátföldi Kata, Kovács Evelin, Ohr Klaudia

7.a: Jesztl Ákos, Koroknai Szandra, Tóth Bálint

7.b: Németh Szabolcs,

8.b: Novák Anna, Takács Alexandra

8.c: Wessely Boglárka

Pappné Bem Gabriella vezetésével az iskola kórusa mintegy jutalomdalban részesítette a kitűnő tanulmányi eredményt elérőket, majd a Vasvári Gyermekéért Alapítvány díjait, az emléklapokat Laczó Zoltánné, a kuratórium elnöke adta át Novák Annának, Takács Alexandrának és Wessely Boglárkának. A diák-önkormányzat éves munkájáért, a programok szervezéséért Sejbéni Szabó Mariann igazgatóhelyettes asszony, a diákönkormányzat vezetője adta át a jutalmakat Bohár Barbarának, Holler Katának, Vörös Viviennek, Kristóf Katinkának, Zentai Zsófiának, Tamási Lillának és a két legaktívabb vezetőségi tagnak Barabás Fruzsínának és Wessely Boglárkának.

Vakáció és nyári veszélyek

Az iskola igazgatója a 2009/2010-es tanév szorgalmi idejét befejezettnek nyilvánította. Vakációzzatok boldogan, de a felhőtlen örömet ne hagyjátok elrontani! Ezért ne csak chateljetek, de vigyázzatok is egymásra, s alakítsatok ki igaz, tartós barátságokat, kiránduljtok, sportoljtok! – zárta e szavakkal a tanévet Horváthné Tóth Mária, a tanulóknak pedig üdvözléssel köszöntötték a vakációt.

Gyereknapi forgatag

Színes forgatagá vált a kisváros fürdője vasárnap. Különböző léggömbök hirdették a Gyermek és Ifjúsági Napot.

14 órára megtelt a Szentkút fürdő területe a szórakoztatóipar különböző eszközeivel. Légvár, óriáscsuszda, körhinta, trambulin, lufihajtogató bohóc, korongozó állvány a mesterével, Zsongi bohóc zsonglórprodukciónál várta a gyerekeket.

E napon közelebbről is megismerkedtek az érdeklődők a tűzoltó és rendőr autó „rejtelmével”. A LOGO mobil Ifjúsági Szolgálat autóbuszából előkerültek az ügyességi és logikai játékok, információs anyagok.

Maxim László a rendőrségtől ismét megmutatta a drogprevenció céljából összeállított tárlóit, benne a különböző kábítószer, pirulák élethű mását.

E napon ingyenes volt a strandra való belépés 26 éves korig – tudtuk meg Sejberné Szabó Mariann főszervezőtől, a helyi általános iskola igazgatóhelyettesétől.

A hatodik éve megszervezett rendezvényen – ahol a fiatalok is részesei voltak a szervezésnek – színes műsor tárult a szép számú közönség elé. Felléptek a helyi iskola színjátszói Kolontos Jankó c. produkciójukkal, a kötélugrók, Tóth Hanga országos kötélugró bajnok, Kapornoki Júlia mese-mondó, több verseny győztese, a györvári Nefelejcs néptáncgyűttes, az Akvamarin táncgyűttes, a Savaria TSE versenytáncosai, a Savaria Művészeti Iskola vasvári tagozatának táncosai.

A bejáratnál Horváth László és a modellezők várták az érdeklődőket többek között távirányítású repülőikkel, elektromos helikoptereikkel.

Az érdeklődők három- és ötpróbát tehetnek a helyi iskola tanítóinak irányításával.

A rendezvény szervezői, támogatói: Vasvár Város Önkormányzata, Vas-Vár Örökség Népfőiskola, Kardos László Általános Iskola.

Diákönkormányzati közgyűlés

A tanév végén ismét megtartotta az általános iskola diákönkormányzata az éves közgyűlését.

Sejberné Szabó Mariann igazgatóhelyettes, a DÖK segítője köszöntötte a diákközgyűlés résztvevőit, a diákságot, Horváthné Tóth Mária igazgatónőt. Ismertette a napi-rendi pontokat: 1. DÖK 2008/2009. évi be-

számolója. 2. Diáksport jövő tanévi sportágai – javaslatok. 3. Az ez évi vezetőség munkájának megköszönése. 4. Javaslatok a jövő tanév programjaira. 5. A Pedagógiai Program módosítása, elfogadás. 6. A Házi-rend módosítása, elfogadás. 7. A következő tanévi vezetőség megválasztása. 8. A Szervezeti és Működési Szabályzat módosítása. 9. Javaslatok jutalmazásra.

A következő tanév vezetőségének tagjai a szavazás eredményeképpen: Tamási Lilla, Ódor Zsanett, Hubay Petra, Kapos Bettina, Koroknai Szandra, Koroknai Roberta, Zentai Zsófia, Tóth Csenge, Németh Szabolcs, Kaczor Adél.

A diákközgyűlés úgy döntött, hogy 10 tagú vezetőséget hoz létre, melynek elnökét a tagok maguk között választják meg. Ezzel módosul a diákönkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzata, melyet a testület egyhangúlag elfogadott.

Ugyancsak a tanév végén az Oktatásért Közalapítvány pályázata következtében egy

kistérségi tréninget szervezett diákönkormányzatunk, melyen a környékbeli iskolák diákönkormányzati vezetői is jelen voltak. A fiatalok együttműködése, a fiatalok társadalmi szerepvállalásának megerősítése c. projektet Kelemen Tímea pályázati és projektkoordinációs referens és Szabó Beáta a FSZH – Mobilitás Országos Ifjúsági Szolgálat Nyugat-dunántúli Regionális Ifjúsági Szolgáltató Iroda képzési szakreferense irányította.

Reméljük, hogy a térségben kialakult jó együttműködésre alapozva a jövőben is sikerül szerveznünk hasonló tréningeket – fogalmazta meg a vezetőség.

Elsősegélynyújtási verseny

Iskolánkban idén is megrendezésre került a területi elsősegélynyújtási verseny. A versenyen elméleti vöröskeresztes kérdések és gyakorlati elsősegély nyújtási feladatok voltak. Két csapatunk indult általános iskolás kategóriában. Mindkét csapat ötfős volt. Első helyen végzett a Kardos László Általános Iskola 1. számú csapata. A csapat tagjai képviselheték a megyén iskolánkat. A csapat tagjai: Molnár Réka (8.c), Horváth Kristóf (8.c), Németh Markó (8.c), Neher András (8.c), Koroknai Roberta (6.a). A felkészítőink: Bejczy Róbert, Borbás Orsolya, Németh Dániel voltak. Második helyen is egy pont különbséggel iskolánk 2. számú csapata győzött. Nagy örömmünkre Szombathelyen a megyei versenyen is első helyen végeztünk, ezzel lehetőségünk nyílt az országos fordulóra eljutni. Az országos versenyre május 28–30. között került sor Zánkán, ahol az ország húsz legjobbja versenyzett. Odaérkezésünkkor nagyon izgatottak voltunk. Rögtön elfoglaltuk a szállást, kipakoltuk a csomagokat és elmentünk vacsorázni a Kék étterembe. Ahol a

verseny megrendezésre került, több hektáros területen fekszik. Gyönyörű környezet, sok fával, rendezett parkokkal találkozunk. A köszöntő ünnepélyen minden versenyzőnek esküdnie kellett a verseny tisztaságára, hogy senki ne csaljon. Nagyon jó volt a hangulat, mindenki egy ütemben ütötte a padot és készült másnapra, a versenyre. Minden csapatnak ki kellett állnia a színpadra bemutatkozni. Este korán véget ért a program, mert mindenki készült a 20 állomásos versenyre, ami szombaton kilenctől délután négyig tartott. Nagyon jól éreztük magunkat. Iskolánk csapata 18. helyezést ért el, ami nagyon jó, mert bent vagyunk az ország 20 legjobbja között. A középiskolai kategóriában a vasvári Béri Balogh Ádám Posta- és Bankforgalmi Szakközépiskola csapata 13. helyen végzett. A felnőtt kategóriában a vas megyei csapatok bizonyultak a legjobbaknak, így ők képviselhetik országunkat Zágrábban a nemzetközi versenyen. Feledhetetlen élmény. Gratulálunk mindenkinek!

Koroknai Roberta (6.a)

Túrák, erdőjárások az ökoiskolában

A környezet és természetvédelmet a tavasz folyamán több olyan programmal is igyekeztünk közebb vinni a gyerekekhez, amely során maguk tapasztalhatták meg szűkebb és tágabb környezetünk szépségeit. Így a Jeles napok közül a Madarak és fák napját Jeliben ünnepeltük.

Május 7-én reggel minden vasvári kis- és nagyiskolás ébredés után az eget kémlelte: vajon jó idő lesz-e, el tudunk-e aznap menni Jelibe az arborétumba. És kiderült az ég, amire két nappal előtte bizony még nem sok esély volt. Az alsó tagozatosok busszal utaztak ki, a felsősök gyalogosan vágtak neki a több, mint 12 km-es távnak.

A kicsik az arborétum bejáratának székelly kapuját megcsodálva az alapító Ambrozy Migazzi István vadkörtefa szobránál gyűltek össze. A harmadik a osztályosok röviden bemutatták társaiknak az arborétumot és közösen, versekkel, dalokkal emlékeztek meg a Madarak és fák napjáról.

Az osztályok a „Hétforrást” tűzték ki célul, miközben a virágzó és illatozó bokrokban gyönyörködtek, játszótértek. A kert különböző pontjain egy-egy pedagógus és szülő érdekes feladatokkal várta a lelkes csoportokat: a szelektív hulladékgyűjtés „kipróbálása”, kis gyógynövény ismeret, elsősegélynyújtás, totó Jeliről. Végül a parkoló melletti füves területen ügyességüket is kipróbálhatták többek között zsákbán futásban, ugróköttel hajtásban, vagy gránáthajtásban. Bizony a séta ellenére nem voltak fáradtak, és jókat derültek a maguk és egymás botladozásán. Mire a kisebbek bejárták az arborétumot, a megfáradt felsős túrázók is megéreztek a rododendronok és azaleák illatát. Ők is bejárták osztályfőnökeikkel a kertet, de az állomáshelyeken kapott feladatok már a felső tagozatosok életkorának megfelelően változtak, nehezedtek. A gyerekek nem voltak elcsigázottak a gyaloglástól – persze azért akadt néhány nyafogó – és fegyelmezetten, a növényekre vigyázva sétáltak körbe a csodálatos, növényi ritkaságokban bővelkedő arborétumot.

Elsőként a kisebbek utaztak be Vasvárra busszal, addig a várakozók játékkal, focizással, jégkrémezéssel töltötték el az időt.

Az iskola pedagógusai és diákjai megköszönik a vasvári Erdészeti Igazgatóság, a helyi Mentőállomás és a Szülők Közössége közreműködését a túra lebonyolításában.

Úgy gondoljuk, gyermekeink méltóképpen ünnepelték meg a jeles napot és egy igazán szép élménnyel lettek gazdagabbak.

A Társadalmi Megújulás Operatív Programja keretében iskolánk erdei iskolákra is pályázott. Ily módon az alsó tagozatosok hat osztálya vehetett részt az általuk kiválasztott erdei iskolában, melyek számottevő anyagi terheit a pályázott összegből fedeztük.

A 4. évfolyamos tanulók május első napjaiban a szomszédos Zalai-dombság területén – Nován – töltötték el három napot. Így

megismerkedhettek a tananyaghoz is kapcsolódó táj természeti és kulturális értékeivel. Nemcsak a novai templom csodálatos szépségét láthatták, hanem a plébános úr érdekes előadását is hallhatták. Lábizom fejlesztő túrán vettünk részt a környező dombvidéken, ahol a táj jellegzetes növény és állatvilágával is megismerkedtünk az ottoni erdész vezetésével. Nagy élmény volt a gyerekek számára az árokugrás. Foglalkozásvezető segítségével gipszfigurákat festettünk. Lehetőség volt arra is, hogy a gyerekek élvezhessék kedvenc sportjátékaikat.

A helyszín szépsége és tiszta, kulturált környezete, valamint a zalai emberek kedvessége mélyen megragadott bennünket.

A második osztályosok merész tette szánták el magukat: háromnapos erdei iskolát szerveztek, ami ilyen kicsiknél első alkalommal fordult elő. A 2.a osztályosok a fagyos szentek napjaiban az Oszkói Hegypásztor Kör turistaházába költöztek be. A tábori élet a környék megismerésével, ta-

nösvény bejárásával, mezőfelfedező túrával vette kezdetét. A program szalmafonással, íjászattal, agyagozással, daltanulással, lovas kocsizással folytatódott.

Megköstölhették a kemencében készített langallót és a frissen pörgetett virágmézét. A gyerekek otthonosan érezték magukat a pajtában, a présnél. A sok játék mellett sor került esti-éjszakai erdőjárásra, éjjeli bátorságpróbára, vetélkedőkre. Nem is csoda, hogy minden probléma nélkül aludták át az éjszakákat.

A 2.b osztályos gyerekeknek a pünkösdi utáni napokban hasonló élményekben volt részük, nekik az időjárás talán jobban kedvezett.

Május 25-én izgatott 3. osztályos tanulók indultak Örimagyarósdra, erdei iskolába. Aggódtak a szülők is, hisz a gyerekek többsége most volt először 3 napra távol. A szállás elfoglalása után megismerkedtek az erdei iskola szabályaival, a környezettel. Nagy tetszést aratott az udvar a foci és röplabdapályával, hintával, csúszdával és a fedett foglalkozatóval. Még délelőtt megalakultak a munkacsoportok. Ebéd után felfedeztük a Vadása-tó növény- és állatvilágát. Ezután Kovácsné Czoma Éva üvegcsiszoló segítségével nagy élvezettel és türelemmel csiszolták a különböző mintákat poharaikra. Lefekvés előtt elkészültek a fogalmazások és a rajzok a nap eseményeiről. Másnap a reggeli tevékenységeket követően tantárgyi foglalkozásokon vettek részt a tanulók. Majd 10 órakor Nagyné Szabó Ágnes az Őrségi Nemzeti Park munkatársa vezetésével a szőcei láprét és tőzegmoha volt az úti cél. A 14 km-es út során rengeteg új ismerettel lettünk gazdagabbak. A hosszú túra után mindenkinek jólesett az ebéd. Később különböző formájú gipszmintákat festettek a gyerekek. Majd a Földvár elfoglalása következett, ahol megtudták, hogy mikor építették és milyen célt szolgált a falu életében. Az itt található tóka növényvilágát is megfigyelték ill. megismerték funkcióját is. A helyhez illő játékok is tanultak itti. Vacsora után Kovács Györgyné Bözsi néni látogatott hozzánk, akivel kürtöskalácsot sütöttek. Harmadik nap délelőtt a csomagolás és a szobák rendbetétele után vetélkedő keretében adtak számot a szerzett ismereteikből. Az eredményhirdetést, jutalmazást követően elbúcsúztunk az erdei iskolától. Hazafelé Pityerszeren megnéztük a falumúzeumot, ahol az őrségi népi építészet jellegzetességeivel ismerkedhettek meg. Az iskola előtt a szülők már nagyon várták a fáradt, de élményekkel gazdagodott kis csapatot.

A programok sikereihez hozzájárultak a szülők, az erdei iskolák munkatársai, a foglalkozásvezetők, akiknek ezúton mondunk köszönetet. Külön öröm számunkra, hogy a pályázat lehetővé tette, hogy a hátrányos helyzetű gyerekek is erdei iskolázhattak.

In memoriam: Dévay Géza

Kedves Géza barátom!

1991. Bizonyára te is emlékszel, a vasvári zeneiskola abban az évben lett önálló intézmény... Persze hogy emlékszel, hiszen abban az esztendőben – 39 évesen – kezdted el dolgozni ebben az iskolában. Előtte Pápára sodort az élet, ott is zenetanárként és kórusvezetőként dolgoztál sikeresen. Pápa után Vasvár egy teljesen más közeg várt rád. Új utak voltak ezek számodra, és egyben egy új élet kezdete is. Akkor még nem ismertük egymást, de sokat meséltél arról a korszakodról... nem volt az könnyű időszak számodra... Túl voltál egy váláson, a kétgyermekes családot az egyedül-lét és a magányos élet váltotta fel, mindezt egy számodra új, idegen közegben... A munkádban mégis –vagy talán pont ezért – kezdettől sikerültél. A lelki gondok elől a munkába menekültél, s talán gyermekeid nem sértődnek meg – a zeneiskola és a kórus lett a családod.

Lassan türelmesen építkeztél, egyik követ a másik után...

Szakmai sikereid felsorolása órákat venne igénybe, ezért ezzel most nem próbálkozom, csak a legfontosabb állomáshelyeket említem meg: az énekkarral ezüst, majd arany minősítést nyert, nívódíj és sok-sok arany minősítést következett, a furulyások regionális versenyén diákjaid elhozták az országos verseny I. illetve II. díját is.

Tény, hogy nem voltál sohasem egy diplomatikus alkat, pedagógusi munkádban nem ismerted a kompromisszumot. Igazgatóként félted is emiatt, mert temperamentumod, talán időnként megszállottságod okozott konfliktusokat közted és diákjaid között. Előfordult olykor-olykor, hogy a gyerekek durcásan, vagy sírva mentek haza a z óráról. Én pontosan tudom, hogy minden esetben a zene és a

munka iránti alázatod vezérelt, és nem személyes okai voltak az ilyesfajta vitáknak. De érdekes módon érezték ezt tanítványaid is, mert a következő alkalommal jöttek, és még elszántabban küzdöttek, sokszor ők is átvéve a te fanatizmusodat.

Vasvár Város Önkormányzata 2005-ben Vasvár Városért Érdeméremmel tüntetett ki. Sajnos abban az évben nem csak jó hírekkel szolgáltál...

Nyár közepén hívtál, beszélünk kell. Meglepően higgadtan közölted a szörnyű hírt daganatos betegségedről, hogy vélhetően hosszú kezeléseket, vizsgálatokat, műtéteket várnak rád. Ez a lakonikus tömörség jellemezte életed ezen szakaszát, és a bizakodás, hogy meg fogsz gyógyulni. A hited erő adott..., ezután még jobban belelendültél a munkába...

Az tán eljött az utolsó tanév... akkor még nem gondoltuk, hogy az utolsó.

Vidáman meséltél ausztriai utadról, a kirándulásokról... és már akkor, szeptember elején elkezdted szervezni a májusi, I. nemzetközi kórustalálkozót... akkor még nem gondoltuk, hogy az utolsót...

Az ősz már egy nehéz időszakkal bonyolult, fájdalmaira panaszkodtál, sokszor voltál rosszul... karácsonykor nagyon aggódtunk érted, de aztán az állapotod látszólag jobbra fordult. Már nem panaszkodtál, de arcon látszott, baj van. Nem tudtuk, vagy inkább nem akartuk tudni, hogy ilyen nagy baj van.

Az országos furulyaverseny, a nemzetközi kórustalálkozó következett.

Mindig is nagy erőfeszítéseket tettél a siker érdekében, de most mindent felülmúltál – mintha te is éreznéd, tudnád, ez az utolsó... a kórustalálkozó előtt két héttel higgadtan közölted, a csoport felkészült, most kikapcsolódásként más művet énekelünk. És előkerült az Őszi fák című alkotás. ... Könnyeim hullnak, Isten veled... szólt a dal...

Bár ezt sohasem mondtam, hónapokig nagyon mérges voltam rád. Mérges voltam, mert nem mentél orvoshoz. Nem tudom miért, talán féltél, nem akartál szembesülni az új bajokkal. Pedig 2005-ben annyira ügyesen csináltad. Mérges voltam, mert magadba fordultál, hiába akartunk segíteni, inkább a magad visszafordíthatatlan útját jártad...

Mérgek akkor szállt el, mikor kórházba kerültél. Próbáltunk segíteni, de már késő volt... a halálozást előtti napon kétségbeesetten, rémült tekintettel néztél ránk... Aztán megkérdezted: hogyan fogok így vezényelni? Nyugtattalak. Mondtam, hogy legyél türelmes. Lemondóan rám néztél, és azt mondtad: tudod, hogy ez rám nem jellemző.

Most már az angyalok kórusát vezényled... de a Vasváron lerakott kövek állnak, és állni is fognak!

Géza Barátom, Isten veled, nyugodj békében!

Barátod Szabó Zoltán

Dévay Géza 1952. február 14-én született Szombathelyen. A Tanárképző Főiskola elvégzése után 1976-tól Pápán tanított az Erkel Ferenc Ének-zenei Általános Iskolában. Párkai István, Fasang Árpád és Horváth Rezső tanítványaként karnagyi tevékenységét korán kibontakoztatta. A pápai iskolában korosztályonként több gyerekkórust, később tantestületi kórust is vezetett. Alapító tagja volt a Borbogár népzenei együttesnek, mellyel rendszeresen léptek fel táncházakban és néptáncszoportok kísérőként. Az ének-zenei gyerekekből álló népzenei csoporttal 1979-ben felfedező útjára Franciaországban, ahol egy három héten át tartó folklorfesztiválon képviselték hazánkat. Megalakította a Maróthi György nevű városi pedagógus-kórust, melynek férjéért jórészt a pápai honvédség katonái alkották. Évente 30-40 szerepléssel, együtteseivel országosan is ismertté vált. Kórusai rendszeresen hallhatók voltak a Magyar Rádió Éneklő Ifjúság illetve Kóruspódium című műsoraiban. Minden évben részt vettek az Országos Szakszervezeti Kórustalálkozón, a Pedagóguskórusok Országos Találkozóján és MN-5081 vegyeskar néven a Magyar Honvédség országos kulturális rendezvényein is. 1980-ban a Maróthi kórus első minősítésén „Arany koszorú diplomával” elismerésben részesült. A feleségével közösen vezetett iskolai nagykórus 1980-ban elnyerte a gyerekkórusoknak akkor adható legnagyobb elismerést, az „Év kórusa” címet. Ezzel a Dicsőítő Oklevéllel együtt jogot nyertek újabb rádió- illetve hangfelvételekre, valamint egy nemzetközi kórusversenyen való részvételre. Ennek megvalósulásaként 1986-ban részt vettek a Nemzetközi Bartók Béla Kórusversenyen Debrecenben, ahol a gyerekkórus kategóriában a zsűri különdíjjal jutalmazta előadásukat. A Maróthi György kórus 1989-ben meghívást kapott Németországba, ahol Halle-ban, Lipszében, Drezdában adtak több nagyszerű koncertet.

Dévay Géza 1991-től a Vasvári Zeneiskola tanára.

A kezdetektől aktívan részt vett Vasvár kulturális életének alakításában. Megalakította a Blockflöte Együttest, 1992-ben létrehozta a Vasvári Városi Kórusegyletet, évekig a Tarisznyások Együttes oszlopos tagja volt, alkalmanként közreműködött a Kárméntő népzenei együttes munkájában is.

Tevékenységet szakmai sikerek övezték. A furulyaegyüttes rendszeres résztvevője a megyei és regionális kamarazenei fesztiváloknak. A csoport 1995-ben a Budapes-

ten megrendezett IV. Európai Ifjúsági Fesztiválon, 2004-ben pedig a Nyíregyháza megrendezésre került VI. Suliexpo Nemzetközi Gyermektalálkozón is részt vett. Az általa felkészített iskolai csapat 2003-ban a Hang-játék Zeneismereti Vetélkedőn az országos elődöntőig jutott.

A Városi Zeneiskola tantestülete több ízben az Év Tanárának választotta.

A Városi Kórusegyletet 1992-ben hozta létre. A kezdeti nehézségek ellenére az énekkar 1996-ban már ezüst-minősítést ért el az Énekkarok Országos Minősítő Hangversenyén. Abban az évben került sor az első vasvári kórustalálkozóra, amely azóta hagyománnyá vált. A rendszeres helyi hangversenyek, karácsony, zene világnapja, nemzeti ünnepek, mellett a csoport a megye több településén is bemutatkozott, de meghívást kapott az ausztriai Ehrenhausenbe is. A rendszeres és eredményes munkának köszönhetően egyre többen csatlakoztak az énekkarhoz, a nagyobb létszám komolyabb művek előadását is lehetővé tette. 2003-ban a Köszegi Vonások közreműködésével Vivaldi zeneműve, az *Introduzione e Gloria* került bemutatásra. E mű került az énekkar első CD-lemezére is. A sikerek folytatásaként a csoport 2004-ben arany minősítést ért el a vasvári minősítő hangversenyen. Dévay Géza zenepedagógusi munkájára a megyében is felfigyeltek. A szombathelyi székhelyű Dr. Kiss Gyula Kulturális Egyesület 2003-ban a Községi Kultúráért díjjal tüntette ki. Vasvár Önkormányzata pedig 2005-ben Vasvár Városért Érdeméremmel tüntette ki.

A Városi Énekkar a Vasi Hegyhát térségének fontos szakmai fórumává nőtte ki magát. Dévay Géza munkásságának köszönhetően a hangversenyek, a próbák, a családias találkozók Vasvár városának fontos közösségi színtereivé váltak.

Diákjai a sok megyei és regionális díj után országos első és második díjjal örvendeztettek meg bennünket, Dévay Géza pedig felkészítő tanári díjban részesült. 2007-ben a furulyaegyüttes vasvári Régizene Együttesé alakult át, mely részt vett a IX. Európai Ifjúsági fesztiválon, szerepelt a hazai nagy rendezvények mellett Németországban és Ausztriában is.

2010. május végén létrejött az első nemzetközi kórustalálkozó Vasváron.

Dévay Géza 2010. június 13-án, 58 éves korában hunyt el.

Officium – Búcsú Dévay Géza karnagytól

Az utak néha egyenesen, néha görbén futnak, máskor összefutnak, elágaznak. Néha hegynek föl vezetnek, máskor völgybe le. Ahol a gyermekek zuhatagos folyói a tengerbe futnak, oda igyekszünk mi mind teremtő, álmodó lelkek. E közben hol a gyermekkor álmoképei elevenednek meg, hol a felnőttkor háborgó tenger viharra rázza hajónkat, miközben villámok cikázásától káprázik sze-

münk. Figyelünk, észlelünk, álmodunk, felnövünk, teremtünk, megint káprázunk, ámulunk, alkotunk, újra teremtünk. Napba nézünk, s miközben káprázik szemünk a csodák birodalmában, azon fáradozunk, hogy a művészet, a zene milliárd hangon csengő varázsával elbűvölje embertársainkat. Úgy, ahogyan Géza serénykedett. Mindazokat hívta erre az útra, akik nyitott szemmel, füllel, befogadó szívvel járták e világot.

Ehhez a teremtő interpretáláshoz az ember élményeire támaszkodik. És nem tudjuk mikor, s mily ingerekre hívódnak elő emlékeink, amelyek az alkotásban segítik munkánkat. Egy vers, egy novella, egy zenemű újraértelmezésében, pódiumra állításában, egy kórusmű

adaptációjában csak benső énünkre, erre a sűgő, belső ösztönre támaszkodhatunk az alkotás folyamatában. Ezek az emlékképek sűgnak, hívnak, aminek a vége mindig ugyanaz volt: mű-kórus-közön-ség egymásra találásának szentsége, amely a harmóniában, a közös élményben öltött testet. Néha a zajok átítatják életünk rejtett zugait, máskor szimfóniává nemesednek a kottába ágyazott Vivaldi-dallamok, gregorián énekek, polifóniák, oratorikus művek. Egy töről fakad Monteverdi, Mozart és Beethoven. E folyamat a teremtő géniuszának dicsérete a tehetség által, aminek alapja az ember, az ember-ség, a tehetség, összességében a mindennapi robotos munka. Közben lenyugszik és felkel a nap, néha nappalba folynak az átvirrasztott alkotói éjszakák. Miközben dalolnak a hegyháti madarak, robogunk, bedaráljuk magunkat a feledésbe. Mások az örökkévalóság berceit ostromoljuk. Ámulunk, miközben emlékeinkben megelevenednek a kórusrepertoárok, még egyszer utoljára égi dalnok vezényli a kórust. Gézának dalol a Vasvár Városi Kórus. Csak egy lépés választ el előt a... Nem. Géza nem hagyott itt bennünket, csak megfáradt teste elpihent. Képzeltben üres szobák bezárt ablaktáblái nyitódnak-csukódnak, a júniusi napfény simogatja a kottalapokat, a napszél verdesi az ablaktáblákat, amik örökre becsukódnak. A mindig-mindig szelíd tekintet, a szemüveges arc vonásai előhívódnak emlékeinkből. Fájdalmasabban tán még soha nem szólt Kodály Stabat Materja, mint ezen a hétfői délutánon. Még egy utolsó út, s végső pihenő Szombathelyen a Jáki úti temetőben, a fenyőfák oltalmában.

Kopognak a hangok a zongora billentyűin. Mint ostorcsapások, úgy csattannak idegeinken. Láthatatlan kezek Beethoven Holdfény szonátáját játsszák, a perzselő délutánban az utolsó taktus is elhalkul, egy percre elhallgatnak a madarak, a dallamok elhalnak a végtelenben. Officium. 58 év szolgálat, miként a szerzetesek mondanák. Egy földi teremtő szolgálat vége ez. A virágok mindent elborítanak. Megcsippen egy mobil a sírnál. Halljátok? Halljuk. Éteri üzenet fentről. A zenész, a karnagy megérkezett.

Isten veled Géza.

(Bodorkós)

Idősekkel a Falumúzeumban

Június 10-én egy nagy busz gördült a vasvári Vas Megyei Idősek Otthona udvarára. Lakóink izgalommal várták ezt a pillanatot, hiszen Szombathelyre indultunk a Falumúzeumba kirándulni. A beszállás és névsorolvasás után útnak indultunk. A múzeumban szeretettel fogadták csapatunkat. Miután elhelyezkedtünk egy kedves tárlatvezető rövid bevezető után körbe vezetett bennünket a régi házak között, kicsit visszakalauzolt minket a múlt századok falusi világába. Minden kérdésünkre azonnal tudott válaszolni, készséges és figyelmes volt. Közben nekiálltunk elkészíteni szabad tűzőn az ebédet. A tárlatvezetés végeztével a bográcban elkészített gulyást jó ízűen elfogyasztották lakóink és a kísérőink. Az ebéd után, mivel szenzációsan jó időt sikerült kifognunk, aki úgy érezte, ejtőzhetett kicsit a puha pázsiton. A többieknek vicces találós kérdéseket tettünk fel, kötetlenül beszélgettünk a

régmúlt élet eseményeiről, aki pedig szeretett volna, még tehetett egy rövid sétát a régi falusi házak között, elmerülhetett a vidéki hangulat okozta nyugalomban. Délutáni szabadidőnk eltöltésébe tárlatvezetőnk is bekapcsolódott, akit előzőleg már megvendégteltünk jól sikerült gulyásunkkal.

A nap végeztével aztán hazaindultunk, miután megköszöntük a falumúzeumi dolgozók segítségét. Hazafelé még megálltunk Rumban egy fagyaltozás erejéig.

Kis kirándulásunk nagyon jól sikerült, lakóink jól érezték magukat. Szerencsénkre napsütéses, meleg idő volt, kicsit lengedezett a szél, így nem volt melegünk sem.

A kirándulásunk anyagi háttérének biztosítására Vasvár Város Önkormányzata által kiírt pályázaton nyertünk támogatást, amelyet ezúton köszönünk.

Mentálhigiénés csoport

Állásajánlatok

Hímző bedolgozói munka

A bedolgozói munka adminisztrációs nehézségek miatt csoportosan nem szervezhető. A kiadható, hímézhető terítőkhöz egyéni megbízás, egyeztetés útján juthatnak kell a bedolgozást vállalkók. Aki ilyen feltételek mellett is tudja vállalni a munkát, annak szívesen segítünk a gyártó-vállalkozóval való kapcsolatfelvételben, megbeszélésben.

Slingelést géppel vállaló varrónót továbbra is keresünk a terítők hímzéshez való előkészítésére.

Ajánlatok a munkaerőpiacról

A Hegyháti Foglalkoztatási Paktum gyermekfelügyeletre, korrepetálásra, háztartásban és háztartás körüli munkákra, fűnyírásra kínál megbízható, szabad kapacitásokat, munkaerőt. Kínálunk mezőgazdasági munkára, gyümölcs-szedésre továbbá térkövezéshez, szegélyezéshez, parkosításhoz, gyepszőnyegezéshez, kőműves munkához, természetkőrákhoz, árokburkoláshoz, térköböl, szegélyből való lépcsőrákázáshoz, fűkaszáláshoz, fűnyírásához, fairtáshoz, pilléres zsalukőrákázáshoz is megbízható munkaerőt.

Érdeklődni a paktum iroda munkatársánál, a 06/70/3205926-as telefonon lehet.

A Postaforgalmiból indult

Interjú Nagy Tamás vidékfejlesztési menedzserrel

Lapunk sorozatot indít. Olyan sikeres fiatalokat mutat be, akik Vasváron a Postaforgalmiban végeztek, majd az érettségít követően diplomáztak. Első megszólaltattunk a vasvári Nagy Tamás, aki a Hegyháti Kistérségi Társulás munkatársa. Ahhoz a fiatal értelmiséghez tartozik, akik diplomájukat már a rendszerváltást követő időszakban szerezték. A fiatal szakemberről elmondható, hogy a digitális kor gyermeke, így számára azok az ismeretek természetesebbek, amelyek nélkül épp a menedzser- és projektcentrikus Magyarország ötvenes generációja sokszor lépéshátrányban érezhette magát az elmúlt évtizedekben. De miként is érzi magát bőrében az a fiatalember, megbecsült szakember, aki itt vasváron a hajdani Postaforgalmi Szakközépiskolában végzett? A vele készített interjúban erre is fény derül, miként arra is, hogy mit jelent a hegyhátról indulni és ide visszatérni diplomával a zsebben.

– Amikor Vasváron végeztél a Postaforgalmiban, mennyi diák tanult egy évfolyamon?

– Én még ahhoz a korosztályhoz tartozom, akik szép számban koptatták a középiskolai osztály padjait. Az 1994/95-ös tanévben kezdtem. Akkor két osztályban összesen 65-en jártunk. A beiskolázási paletta is más volt, mint a mai. Sokkal szerteágzóbb volt a lakhely is, mivel még működött a leány kollégium. Minden megváltozott, mondhatni regresszívvé vált a folyamat, amikor a kolesz megszűnt. Akkor a beiskolázási létszám is elkezdett csökkenni. Az én időmben még Keszthelyről, Nagykanizsáról is jöttek a postaforgalmis tanulók, ma legfeljebb Zalaegerszeg és környéke jöhet számításba. A mi osztályunk egyharmada vasvári, a többi vidéki volt, 10–15-en lettek kollégisták. Abban az időben az iskolának még a második emeletén is kollégium működött plusz a már említett leánykollégium. Alighanem ez volt a fénykora az iskolának, amikor is nyolc osztály működött úgy 30–33-as osztálylétszámokkal. Fantasztikusan jó életünk volt. Nyüzsgő, fiatalos légkörrel, olyannal, amilyenről egy középiskolás álmodhat.

– Te miért épp a vasvári középiskolát választottad? Jó tanuló voltál, mehettél volna bármelyik középiskolába.

– Amikor én vasváriként ebbe az iskolába jelentkeztem, ennek több oka volt. Egyfelől édesanyám Alsóújlakon postavezető, ráadásul tudtam, hogy az informatika oktatás erős az iskolában, ezért számomra hamar összeállt a kép. Helyben van minden, gondoltam. Anyu tud segíteni a szakmai kérdésekben, s informatikából jól felszerelt gépparkkal rendelkezett, no és kitűnő tanári

kara volt a Postaforgalmnak, hát miért ne jönnék ide? Ez nem is volt kérdés. Akkor négy feletti eredménnyel lehetett bejutni az iskolába. Ráadásul a posta biztosított munkahelyet, állást. A Posta biztos hely. Posta mindig volt van és lesz, télen meleg, nyáron hűs – fogalmaztak viccesen azok, akik ennek a kiszámítható jövőnek a gyümölcseit akarták hosszú távon élvezni. Plusz Győrben logisztikusként végezhetél, ha tovább akartál tanulni, Budapesten meg postatisztire mehettél. Ez volt az a kifutópálya, ami már startnál látszott. Kvázi a posta mindenkít felszívott, nem kellett a munkanélküliség rémétől rettegni.

– Összességében tehát te ideálisnak találtad az akkori intézményt a továbbtanuláshoz is?

– Igen. (Tamás összeszámolja: 6-an mentek főiskolára, ez osztálytársainak egyötöde, de volt olyan is, aki boltvezetőnek tanult, mások postatisztire mentek, s fogtechnikus is lett abból a csapatból.) Mindent egybevetve az évfolyam fele tovább tanult, a többieknek a zöme pedig a Magyar Postánál helyezkedett el az érettségít követően. Azt se feledjük el, hogy akkoriban volt még nyári balatoni munkalehetőség is a főszezonban, amikor kiegészíteni mentünk a magyar tenger partjára. Aki munkát keresett, az számíthatott a posta segítségére.

– Amikor leérettségiztél hol tanultál tovább, milyen iskolatípust választottál?

– Én tudatosan az informatika mellett tettem le voksomat. Amikor felvettek Győrbe, a Szechenyi István Főiskolára, Mészáros Viktorral, itteni számítástechnikát tanító tanárral továbbra is tartottam a kapcsolatot. Ezzel azt is jelezni szeretném, hogy a sikeres továbbtanuláshoz a korszerű ismereteket eb-

ben a középiskolában is meg lehetett szerezni. Győrben mérnök-tanár informatikus szakon végeztem, vagyis kettős diplomát kaptam. Azt követően elvégeztem egy felsőfokú számítógépes programozó főiskolát is, meg még egy fél tucat szakmát adó OKJ-s iskolát. Ha már egykori tanárunkat, Mészáros Viktort szóba hoztam, el kell mondanom: nekünk még szakkört is tartott, mert olyan fogékony kis társaság voltunk. Később erre már nem voltak vevők a gyerekek. Olyannyira kitűnő volt e tárgyból a képzés, hogy még programozást is tanultunk. Ez később viszont már „magas” volt a gyerekeknek, kvázi egy-két éven belül a gyerekek szá-

ma, a merítés lehetősége csökkent. Mi ennek az oka? A kistérség munkatársaként jól ismerem ennek okait. A fő ok a népesség rohamos csökkenése. A kistérségben minden évben egy falunyi népesség eltűnik. Akik itt élnek, s ebbe az általános iskolát befejezettek is beleértem, azokat a tanulókat felszívják a szombathelyi iskolák, ráadásul a többség oda is közepes bizonyítvánnyal megy. A fogyó gyermeklétszámért a fejkvóta miatt szinte versengenek az iskolák. Nem számít a rossz tanulmányi eredmény sem. Ennek a kontra-selekciónak azután kettős hatása lesz. Egyfelől általánosan romlik a magyar középiskolai oktatás színvonala, másfelől a kifejezetten versenylóképzős iskolák elszippantják a letehetősebbeket, ami általánosan azt jelenti, hogy a merítés jócskán leromlott.

– Diplomával a zsebedben visszajöttél szülővárosodba, Vasvárra. Miért?

– Amikor a főiskolát befejeztem, visszakérültem Vasvárra, s én voltam az első, akinek már nem kellett kötelező sorkatonai szolgálatot teljesítenie. Itt a kistérségnél Vízvári Sándorral, Fukszberger Imrével

szoros kapcsolatban álltam. Többször segítettem nekik számítástechnikai kérdésekben. Amikor egy pályázat megteremtette a lehetőségét a foglalkoztatásomnak, őket választottam, s 2005 szeptemberében ide kerültem vidékfejlesztési menedzsernek. Ezt követően többször pályáztunk sikerrel, így meghosszabbodott az alkalmazásom is, s 2008-tól a kistérségi társulás munkaszervezetének az alkalmazottja vagyok.

(A kistérségi társulás munkaszervezete a vasvári önkormányzaté, aminek vezetője dr. Ódor Ildikó. S mivel a kistérségi társulásnak nem volt önálló alkalmazottja, így a vasvári önkormányzathoz kerültünk, de a fizetésünket a kistérségi társulás adja, amit átutalnak az önkormányzathoz. Papíron az önkormányzat a munkáltatóm, de főnököm Fukszberger Imre, aki ennek a társulásnak az elnöke.) Az önkormányzat heti 2 napot vesz el ebből a munkaidőből, a többi településre pedig 3 nap jut összességében, amit vidékmenedzserként töltök el.

– *Mozgékony típus vagy. Nehezen tudom elképzelni, hogy te az íróasztalba „kaszakodnál”. Mit szeretsz ebben a munkában?*

– Mit szeretek ebben a munkában? Nekem a legfontosabb, hogy változatos legyen a mindennapi munkám, hogy mindig új problémák megoldása foglalkoztasson. Szeretem, ha egy-egy probléma megoldásán gondolkodni lehet, s nem rutinból kell végezni a feladatot. Amikor megyek az önkormányzatokhoz, látom a vidéket. Az évszakváltás is gyönyörű. Én szeretek túrázni, mozogni, kvázi a helyhez kötött irodai munkát nem is nagyon bírom. Így összességében számomra ez a munkakör ideális. Ami a kistérségen belül történik, arról mindenről tudok. Az összes rendezvényre, még a technikai felszerelés beállításához is hívnak. Vagyis a térség életébe belefolyok és látom a fejlődést és a problémáikat is. Mindig térségben, egységben gondolkodom.

– *A vidék elstartolásához mit kellene tenni?*

– Itt iparban gondolkodni nem jó, ennek lehetősége kicsi. A fő kitérés pont a turizmus lehet. Ám ehhez más struktúrában kell gondolkodni, mint az eddigi sablon. Ennek a turizmusnak nem csak a tavaszi jeli virágzásról kellene szólnia. A sikerhez egy teljes évi programfűzért kellene adni, s a falvakat ebbe jobban be kellene vonni. Ehhez viszont komoly csapat illene összerakni annak érdekében, hogy a változatos és érdekes programok miatt az év bármely szakában érdemes legyen ide jönnie a turistának. S ezt mediálisan is fel kellene futtatni. A Kneipp-projekt is ilyen kitérés lehetőség, de félelmeim azért akadnak e téren is. Nehogy a magyar enyészet részévé váljanak a projekt alkalmával kihelyezett tárgyak, berendezések, eszközök. Hogy mindez sikeres legyen, ehhez a legnagyobb változást fejben kell lejátszani. De ezt még mindig kevésnek tartom. Ha 20–30–50 kilométeres körzetben túrázunk, akkor a vendégek érzékelik a táj szépségeit. De ki kell találnia mindenkinek az egyedit, ami más

mint a szomszéd települése, de egy kvázi összetartozással programfűzért alkothatnak az egyedi attrakciók. Ha a turisztikában nem tudunk előre lépni, akkor veszésre állunk, a regresszív folyamatok visszafordíthatatlannokká válnak. Előrelépés, hogy ma már van internet is a falvakban. Kistérségi közreműködéssel Gersétől Kámig megtörtént a hálózat kiépítése.

– *Mire lenne szükség halaszthatatlanul?*

– Itt globális átalakulásra lenne szükség a fejekben. De a rendezvényekkel, a táj szépségeinek eladásával, és a programok beharangozásával elindítható lenne a már említett programsorozat. Ha el tudnánk érni, hogy itt száll meg a vendég, s itt eltölt 3–4 napot, 3–4 vendégéjszakát, akkor már nyert ügyünk lenne. Ráadásul innen bárhová eljuthat. Nem győzöm hangsúlyozni. Szép-szép a Jeli, de ez ma már nagyon kevés.

– *E kis projektmenedzseri „székfoglaló” után térjünk vissza egykori középiskolához, ahol tanítasz is. A most végző nyolcadikosoknak ajánlanád-e olyan középiskolaként, ahonnan tovább lehet tanulni akár főiskolán, akár egyetemen?*

– Merném-e ajánlani a postaforgalmi? Ez csak a diáktól függ. Ha akar tanulni, teljesíteni, akkor ez ideális iskola. Ma is többen eljutnak innen felsőoktatási intézményekbe. Ám azt látni kell, hogy napjainkban sok a teljesíteni nem akaró diák. Úgy, ahogyan más iskolákban is. Első évfolyamon egyébként kiostálódik a gyengébbek fele, s második osztálytól már egy jól kezelhető gyermekanyag marad.

– *Ebben a középiskolában tanítasz is. Milyen ismereteket adsz át?*

– Informatikát, információ-kezelést és alkalmazott számítástechnikát tanítottam nekik. Szerencsére a tanulók egy része ugyanúgy fogékony a „digitális” korszakra, miként én is annak idején. Osztályonként 2–3 fő mindent felszív, mint a szivacs. S itt meg kell említenem egykori továbbtanulási élményemet is. Én úgy mentem el főiskolára, hogy ott azt tudtam előhúzni matematikából a képzetbeli cilinderből, amit Török Sándortól kaptam. Szakkört is tartott, az órán is kitűnően magyarázott. Ezt amúgy zárásónak is számoltam. A siker ugyanis kétélű folyamat eredménye. Ha van befogadó diák, ez megszorozza nemcsak a tanulók motiváltságát, de a tanárét is. Ez nemcsak a diákot, de a pedagógust is sikerélményhez juttatja. Ez a bipoláris folyamat abban a pillanatban kudarcra ítéltetett, ha a befogadó közeg, a tanuló olyan környezetből jön, ahol nem látják ennek a tenni akarásnak az értelmét. A társadalmi nihil a legnagyobb visszahúzó erő. Mint vidékfejlesztési menedzser is mondom, ma ez a legnagyobb probléma Magyarországon. Végre be kellene látni: minden téren lejárt a csodavárás kora. Ha valaki azt kérdezné tőlem, melyik iskolát választanám, ha ma lennék nyolcadikos, én azt mondanám, csakis a Postaforgalmi.

– **bodorkós** –

JELENTKEZÉSI LAP

Néprajzi tábor az oszkói szőlőhegyen
2010. augusztus 16–20.

Név:

Lakcím:

Életkor:

Telefon:

E-mail:

Étkezésében van-e valami speciális szokás, igény (vegetáriánus, lisztérzékeny, stb.):

Egyéb megjegyzés:

Dátum:

aláírás

Elérhetőségeink, ahol a táborra jelentkezhet:

Hegypásztor Kör – Közösségi Ház
9825 Oszkó, Molnár Antal u. 4
Telefon: 94/573-166, Mobil: 70/378-7510

E-mail: hegypasztor@oszko.hu

További információkat Oszkóról és az Egyesületről a www.oszko.hu honlapon találsz!

Önkormányzati ülés

Tisztelgés Dévay Géza karnagy emléke előtt, környezetvédelem, gazdasági társaságok mérlegbeszámoló

A képviselő-testület június 24-én megtartott ülésén beszámolókat hallgattak meg a gazdasági társaságok 2009-es mérlegéről, a város sportjának és környezetvédelmének helyzetéről, Kovács Tilda alpolgármester köszöntötte a megjelenteket. Napirendi pontok előtt javasolta a képviselőtársaságnak, hogy egyperces néma felállással adózzanak a június 13-án elhunyt Dévay Géza zenepedagógus – a Kórus Egyesület karnagya, a „Vasvár Városért Érdemérem” tulajdonosa – emléke előtt. A képviselő-testület egyperces néma felállással adózott az elhunyt Dévay Géza zenepedagógus emlékének.

Ezt követően a testület beszámolót hallgatt meg a város környezetvédelmének helyzetéről.

A környezetvédelem helyzete

Dr. Ódor Ildikó, Vasvár város jegyzője elmondta, hogy kötelező napirendről van szó, ugyanis jogszabályi előírás alapján minden évben értékelni kell a város környezetvédelmi helyzetét. A városban nagyobb környezetvédelmi problémát nem tapasztalt a hivatal.

Kovács Tilda alpolgármester ismertette a környezetvédelem egyes területeivel kapcsolatos észrevételeit, javaslatait:

Elmondta, hogy a városban hulladékgyűjtők kihelyezésére került sor Európai Unió pályázat keretében, a majdani növényi, zöld hulladék gyűjtése céljára. Addig a lakosság használhatja kommunális szemét őrítésére.

A Mártírok utcai ún. Egres-árok rendbetételére véleménye szerint egy határidőt kellene megszabni, ugyanis régóta elhúzódó, 3–4 éves problémáról van szó.

Annak érdekében, hogy az önkormányzat hibájából anyagi kár ne keletkezzen a városban, az átereszek folyamatos ellenőrzését és az aknamosatási munkák elvégzését nagyon fontosnak tartotta.

A patakmedrek tisztítása tekintetében felvette, hogy kinek a feladata, a Hegyhát-Kemencsaljai Vízrendezési Társulaté vagy az önkormányzaté. Ezt véleménye szerint le kell tisztázni, és a munkákat végrehajtani.

Kérte a műszaki osztályvezetőt, hogy a következő lomtalanítás alkalmával hívják fel a lakosság figyelmét arra, hogy építési törmelék ne tegyenek ki a ház elé, mert azt nem szállítja el a ZALA-DEPO KFT.

Megemlítette, hogy sok panasz, jelzés érkezik a külterületi gondozatlan földekről. Megkérdezte, ki végzi ezeknek a földterületeknek az ellenőrzését.

Megítélése szerint jó lenne a környezetvédelmi tervbe beletenni a kivágásra kerülő hatalmas, előregedett fák (pl. Dr. Tretter László utca) pótlásáról való gondoskodást. A kivágás után vagy azonnal, vagy kivárva a pályázati lehetőséget,

pótolni kellene ezeket a fákat. Jó lenne ha készülné egy egységes növényültetési terv az egyes utcákra.

Bele kellene venni a környezetvédelmi tervbe a temetőt is. Az odahordott földet el kellene dolgoztatni. Ott is lettek kivágva fák, ezért jó lenne a temetőnek is készíteni egy kisebb lombozatú fásítási tervet.

Véleménye szerint a Szentkutat a környezetvédelmi tervben és az elvégzendő környezetvédelmi feladatok között is kiemelten kellene kezelni. Nagyon lepusztult állapotban van. Fel kell venni az Erdészettel a kapcsolatot. A turisták, de a helyi lakosság miatt is – akiknek közkedvelt szabadidős helye – jó lenne rendbe tenni.

A szunyogirtást is jó lenne a környezetvédelmi tervbe bevenni. A biológiai (lárvákat irtja) és a hagyományos (kifejlett példányokat irtja) irtást együtt kellene működtetni.

Gátat kellene vetni az illegális személtlerakásoknak. Megemlítette, hogy a Vörösmarty Mihály utca erdős része, valamint a Gyórvári utcában a kocsmával szembeni kiserdő irtatlan állapotban van. Magánterület, de kezdeményezni kellene ennek kitisztítását.

Varga Zoltán a műszaki osztály vezetője ezt a választ adta a felvetésekre. Elmondta, hogy kértek már árajánlatot a Mártírok utcai Egres-árok rendbetételére. A munka 1,5-2 millió forintba kerülne. A városban jelentkező áteres és aknamosatási munkákat össze szokták várni, és akkor rendelik meg. Jövőben a lomtalanítási akció során tájékoztatót fog közzétenni a műszaki osztály, melyben felhívja a lakosság figyelmét arra, hogy építési törmelék ne rakjanak ki a ház elé, mert nem viszi el a szolgáltató. Elmondta, hogy külterületen a kaszálások, parlagfű irtás ellenőrzése a Földhivatal hatáskörébe, belterületen az önkormányzat hatáskörébe tartozik. A szunyogirtással kapcsolatban beszélni fognak a céggel. Elmondta, hogy az illegális személtlerakásoknál bizonyíték hiánya miatt nagyon nehéz a felelősre vonás.

Sejber Mihály tanácsnok felhívta a figyelmet arra, hogy a hiányzó gátszakasz miatt árvíz esetén a kemping területére be tud folyni a víz.

A feltett kérdésre Varga Zoltán, a műszaki osztály vezetője válaszolt: A kemping épületei nem védett területen épültek. A tulajdonos kötelezettsége, hogy árvízi területen védekezzen az árvíz ellen. Nem az önkormányzat feladata, hogy a területet védetté tegye.

Kovács Tilda alpolgármester javasolta, hogy amennyiben a gát pótlásához pályázat útján lehetőség lesz pénzt szerezni, akkor térjenek vissza e problémára.

Dr. Pataky Pál képviselő egyetértett a fásítási, zöldterület gondozási tervvel. Véleménye szerint a tervet mielőbb, még az őszi faültetési idény előtt el kellene készíteni, s annak anyagi fedezetéről is gondoskodni kellene.

Kovács Tilda alpolgármester több kérdés, hozzászólás nem lévén elfogadásra ajánlotta a képviselő-testületnek a tájékoztatót.

A képviselő-testület a tájékoztatót 7 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

A város sportjának helyzete

Dr. Wessely István tanácsnok elmondta, hogy az Oktatási, Közművelődési és Sport Bizottság megtárgyalta a város sportjának helyzetéről szóló tájékoztatót hétfői ülésén. A versenysporton belül konkrétan foglalkoztak a Vasvár Városi Sportegyesülettel (továbbiakban: VVSE), ahol az utóbbi években ellentétes folyamatok zajlottak. Az intenzíven fellendülő kézilabda csapat 2008-tól támogatás hiányában jelentősen veszített a színvonalából, a labdarúgó szakosztály helyzete viszont stabilizálódott, jelentős utánpótlás neveléssel foglalkozik. Az egyesület elnöke szerint a sportegyesület a jelenlegi struktúrában kívánja folytatni tevékenységét. Az egyesület élén vezetőváltás volt. Németh Attila elnök úrral a bizottsági ülésen abban maradtak, hogy a korábbi elnökkel való nyári pénzügyi elszámolást követően, szeptemberben napirendre tűzi az önkormányzat a VVSE pénzügyi helyzetének áttekintését. Beszéltek arról is, hogy az általános iskolai szabadidő sport tekintetében miért csökkent a különböző korosztályoknál. Amíg 1–2. osztályban szinte mindenki szívesen megy délután sportolni, addig 7–8. osztályban a létszám töredékre csökken. A bizottsági ülésen jelenlévő DSB elnök elmondta, hogy ez nem vasvári sajátosság, hanem generációs probléma. A gyerekek számára ma más jelenti a kikapcsolódást, szabadidő hasznos eltöltését. Áttekintették a sport többi területét is. Összességében az látszik, hogy Vasvár méreteihez és lehetőségeihez képest a sport az elvárható szint felett van. Megállapították, hogy az általános iskola korszerűsítése kapcsán a sportcsarnok megújult, igaz vannak még problémák vele (felpúposodott a parketta), de bíznak abban, hogy ez hamarosan megoldódik. Ezzel a beruházással remélhetőleg jó pár évre megoldóik a sport infrastruktúra egyik kulcs problémája. Összességében a bizottság a tájékoztatót egyhangúlag támogatta.

Palla Csaba a VVSE elnökhelyettese örült annak, hogy Vasvár sportjával foglalkozik a képviselő-testület. Hosszú idő után sikerült elérni, hogy Vasvár kiemelt utánpótlás bázis legyen, és reméli, hogy az is marad. Bízik abban, hogy a továbbiakban is megkapják a szükséges pénzügyi támogatást, és a gyermekek versenyzetetését folytatni tudják. A megyei első osztályú csapatuk is benne maradt a bajnokságban, így új erővel, elképzelésekkel indulnak neki a következő szezonnak, és remélhetőleg kicsit sikeresebb és eredményesebb szezont tudnak zárnai. Bízik benne, hogy a képviselő-testület értékeli azt a munkát, amit a sportegyesületben lévő sportbarátok

végeznek. Egyben megköszönte a képviselő-testületnek az eddigi anyagi támogatást, amire nagy szükségük van, ugyanis sok az olyan költség, amit nehezen tudnak fedezni. Igyekeznek minél több helyi vállalkozót, támogatót bevonni a finanszírozásba. Sokat tesznek azért, hogy korszerű pályájuk és sportcentrumuk legyen. Amennyiben lesz pályázati lehetőség, úgy szeretnének kialakítani egy tribünt, az épület tetőterében egy helyiséget, és az eszközök körét is bővíteni akarják. Végül a képviselő-testület valamennyi tagját meghívta hétvégi (26-i) rendezvényükre, az I. Sport-Zene Fesztiválra.

Sejber Mihály tanácsnok az iránt érdeklődött, hogy milyen nagyságrendű a szponzori támogatás.

Pála Csaba a VVSE elnökhelyettese válaszában kifejtette: Következő évi költségvetésük várhatóan 4 millió forint felett lesz, amiből 1 millió forint feletti részt tesznek ki a rezsiköltségek (víz, gáz, áram). A pálya karbantartására nem sokat terveztek. A nevezési díjak, játékezői díjak, sportorvosi díjak együttes összege szintén 1 millió forint felett van. Ezek azok a költségek, amelyeket mindenképpen ki kell fizetni versenysport esetében. Ez minden korosztály esetében jelentkezik. Ezen túlmenően az utánpótlás csapatok versenyztetése sok kiadással jár, habár a szülők is besegítenek például az utaztatásba. Az utazási költségek tekintetében komoly segítséget jelent az is, hogy sokszor igénybe tudják venni az önkormányzat mikrobuszát. A szponzori támogatás jelen pillanatban kb. 1/3 részét teszi ki a bevételeknek. Sokan adományokkal, társadalmi munkával segítenek (pl. fűmagot, tápanyagot adnak, illetve lehengerlik a pályát). Az önkormányzat segítségét is megköszönte, amit a pálya öntözéséhez biztosított. Van támogatójuk, de a vidéki, kisebb csapatokhoz képest, arányai-ban kevés. A kisebb településeken, ahol egy-két sportszervezet van, azok mellé többen oda tudnak állni.

Kovács Tilda alpolgármester hangsúlyozta: A város sportjában nagyon nagy szerepet játszanak a civil szervezetek. Megköszönte vezetőségeiknek a végzett munkát. A tagság mindenhol nagy, de a tevékenység mozgatói azok a vezetőségi tagok, akik szívüket, lelküket, néha pénzüket is áldozzák a sportra. Megítélése szerint Vasvár lélekszámahoz képest sokszínű a kínálat a sportolásra, és más, hasonló lélekszámú településekhez viszonyítva eredményesebben működnek. A sokszínű kínálatot (labdarúgás, tenisz, bakancsos turizmus, természetjárás, teke, asszonyok tornája, amiből 3-4 féle is van, kosárlabda, stb.) azért is fontosnak tartotta, mert a térségben a népesség egészségi állapota rossz. A nők körében nőtt a szív- és érrendszeri megbetegedésekben szenvedők száma. A prevencióban kiemelkedő szerepe van a szabadidő sportnak. Véleménye szerint nem a város sportjának, hanem a város egészségprogramjának egyik szelete a sportprogram. Sajnálatosnak tartotta, hogy rendkívül kevés a központi támogatás a sportra. Bízunk abban, felismerik, hogy a gyógyszerek, táppénzben eltöltött napok 3-4-szer annyiba kerülnek, mintha a szabadidő sport lehetőségeit bővítik a települések. Vannak ugyanis olyan sportágak, amelyek üzé-

séért keményen fizetni kell (pl. tenisz, úszás, bakancsos turizmus utazási költségei). Nem lenne szerencsés ha anyagi helyzettől függne az, hogy ki tudja az egészség megőrzéséhez szükséges sporttevékenységekben való részvételt megfizetni. Nagyon jó kezdeményezésnek tartotta a VVSE részéről az I. Sport-Zene Fesztivál megrendezését. Véleménye szerint jó lenne ebből hagyományt teremteni. Megemlítette, hogy a Polgármesteri Alapból 50 ezer forint támogatással fogja segíteni a rendezvény sikeres lebonyolítását. Hangsúlyozta, hogy az önkormányzat a jövőben is minden lehetőséget kihasznál a sportegyesület támogatására, és minden olyan segítséget megad, amit eddig is (pl. rendelkezésre bocsátja a közmunkásokat).

Annak a véleményének adott hangot, hogy a sportolási lehetőségek körét jó lenne bővíteni az úszással. Annak, aki nem akarja megvenni az egész napos strandbelépőt, mert kizárólag úszni szeretne, annak egy csökkentett összegű belépőjegyet (úszójegyet) kellene biztosítani. Kérte képviselőtársait mondják el véleményüket ezzel kapcsolatban.

A jövőbeni lehetőségek közt véleménye szerint jó lenne számolni egy játszótér kialakításával – pályázati támogatás segítségével – a 6–15 éves korosztály részére, hogy ne konfrontálódjanak a kicsikkel, illetve az extrém sportot kedvelőkkel.

A természetjárás, bakancsos turizmus véleménye szerint nemcsak a sportot, hanem a város turizmusát is elősegítheti. Számadatokkal érzékelte ezt. Tavaly a VVSE Természetjáró Szakosztálya és Benke Tibor által szervezett 3 túrán összesen 650 ember jelent meg az ország különböző részeiből Vasváron. Ebből a 650 főből nem érte el az 50 főt a vasváriak száma.

Bedics Antal képviselő elismeréssel szolt azokról, főként a sportszervezeteket irányítókról, akik áldoznak a sportra, és felismerik, hogy az egészség nagyban függ ettől. Reméli, hogy az új Kormány sportbarát politikát fog folytatni, több pénzt fog a sportra fordítani. A VVSE jelenlévő vezetőinek gratulált eddigi munkájukhoz, jó egészséget, kitartást, lelkesedést kívánt nekik, és sok sikert a hétvégi rendezvényhez. Egyetértett azzal, hogy sokszínű a városban a sportélet, sok ember mozog, sportol. Az lenne a jó, ha a fiatalok a 8. osztály befejezése után is folytatnák a sportolást, nem hagynák abba. Alpolgármester Asszony által említett úszójegy bevezetését maximálisan támogatta.

Dr. Pataky Pál képviselő csatlakozva az előtte szóló képviselő véleményéhez szintén egyetértett azzal, hogy az úszás lehetőségét minél szélesebb körben ki kell terjeszteni.

Megítélése szerint nagy előnye lenne a városnak, ha a megye kerékpár újtíjához csatlakozni tudna. Ez a turizmust és a sportolást is jelentősen elősegítené. Emlékezete szerint a Katonák Újtíjára kerékpárutat terveztek.

A Kovács Tilda ekként vélekedett: arról nincs tudomása, hogy kerékpárutat terveztek volna a Katonák Újtíjára, de egyes részei kerékpározhatóak, ugyanis egy földes útról van szó.

Zágorhidi-Czigány Csaba tanácsnok elmondta, valóban volt egy pályázati anyag kerékpár-út-

hálózat fejlesztésére, ami alapján a Katonák Újtíja egészen Jeliig kerékpározható lett volna. Tanulmányok készültek, de nem valósult meg.

Kovács Tilda alpolgármester több kérdés, hozzászólás nem lévén szavazásra tette fel a tájékoztatót, valamint azt a javaslatot, hogy a fűdőben úszójegy kerüljön bevezetésre.

A képviselő-testület a tájékoztatót és a javaslatot 9 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Vasi Triász Kft 2009. évi mérlegbeszámolója

Németh István, a Vasi Triász Kft. Ügyvezető igazgatója szóbeli kiegészítést fűzött a napirendhez. Elmondta, hogy a kft. 3 tulajdonos (Szentkút Kft., Önkormányzat, RÉGIÓHÓ KFT.) birtokában van. A bűvárszivattyúk, amelyeket 2–2,5 éve vásároltak, összesen önkormányzat. Ennek következtében október, november, december hónapokban a szolgáltatás kimaradt. A szivattyú 270 méterig zuhant vissza a kútba, melynek kiszedése csak speciális eszközökkel lehetséges. Kevés vállalkozó van, aki erre hajlandó. Egy cég adott egy alacsonyabb árajánlatot a többi vállalkozóhoz képest. A vállalási határidő 1–1,5 év volt, amihez képest csúsztak. Ezért egészen év végéig nem tudtak üzemelni. A fürdő sem üzemelt, így a RÉGIÓHÓ KFT.-nél képződő bevétel is elmaradt. Ebből adódott a 3 millió forintos veszteség.

Bedics Antal képviselő emlékezete szerint az elmúlt évi beszámoló alkalmával elhangzott, az is gond, hogy kevesen kötnek rá a termálkútra, ezért a cég megpróbál tárgyalni helyi vállalkozókkal. Megkérdezte történt-e e téren előrelépés?

Németh István, a Vasi Triász ügyvezető igazgatója elmondta, hogy folytattak tárgyalásokat, de nem helyi vállalkozókkal, hanem másokkal.

Dr. Pataky Pál képviselő rámutatott: Minden nehézség ellenére tovább kellene folytatni a termálvíz energiaforrás hasznosítását, főként a gáztól való függőség csökkentése érdekében. Ha kismértékben is, de hasznosabb lenne saját energiaforrásra támaszkodni.

Kovács Tilda alpolgármester több kérdés, hozzászólás nem lévén szavazásra tette fel a Vasi Triász Termálvíz Hasznosító és Szolgáltató Kft 2009. évi mérlegbeszámolóját. A képviselő-testület 9 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta azt.

VASIVÍZ ZRT. 2009. évi mérlegbeszámolója

Kovács Tilda alpolgármester rámutatott: a beszámolóból látszik, hogy a céget 1996-ban alapította 182 település, melyből időközben kivált 15 település. 2009. december 31-én a részvények 167 település önkormányzatának, valamint Vas Megye Önkormányzatának tulajdonában voltak. Tavaly a kintlévőségek emelkedést mutattak, amit a ZRT. próbál behajtani. A cégnek nincs vesztesége, tartalékot képez, megfelelő a pénzügyi kondíciója. A közgyűlésen beszámoltak a vízfogyasztás csökkenéséről, ami a gazdasági recesszió következménye. Vasváron is volt csökkenés, ami megítélése szerint abból is adódott, hogy leszereltette az önkormányzat a közutakat. Öröndetesnek tartotta, hogy nem kívánják a céget privatizálni. A napirend tárgyalá-

(Folytatás a következő oldalon)

Önkormányzati ülés

(Folytatás az előző oldalról)

sakor mindig elhangzott, amit most is megerősített, hogy a víznek a települések tulajdonában kell maradni. Hangsúlyozta, aki a vizet birtokolja, nagy értéket birtokol.

Kérdés, hozzászólás nem lévén szavazásra tette fel a VASIVÍZ Vas Megyei Víz- és Csatornamű ZRT 2009. évi mérlegbeszámolóját. A képviselő-testület a mérlegbeszámolóval 9 igen szavazattal, egyhangúlag egyetértett és elfogadta azt.

Térítésmentes fürdőhasználat a sportolóknak?

Dr. Wessely István tanácsnok elmondta, hogy az Oktatási, Közművelődési és Sport Bizottság alapvetően egyetértett az előterjesztéssel és a határozati javaslattal, de született egy kiegészítő javaslat is. Eszerint a VVSE utánpótlás korú diákjainak is biztosítani kellene az ingyenes fürdőhasználatot. Ez már a korábbi években is felvetődött, de akkor azzal lett elutasítva, hogy az általános iskolában ingyenes úszásoktatásban részesülnek, kétszer ne legyenek támogatva. A bizottság véleménye szerint a téli nyitva tartás helyett egy bővített nyári nyitva tartás kellene. Ezen időszak alatt (május 1-től szeptember 30-ig) az iskolai, óvodai úszásoktatás lefolytatható lenne, nem kellene télen nyitva tartani. Elhangzott egy olyan javaslat is, hogy az ingyenes fürdőhasználok számát regisztrálni kellene. Felvetődött az is, hogy a fürdőt a jövőben hogyan kellene működtetni. A bizottság arra az álláspontra jutott, hogy ősszel kellene ezzel foglalkozni. Át kellene tekinteni hányan látogatták a létesítményt, mennyi volt a veszteség, mely dolgokon kellene változtatni stb.

Kovács Tilda alpolgármester egyetértett azzal, hogy a jövőben május 1. és szeptember 30. között kell lefolytatni az úszásoktatást. Elmondta, hogy tavaly télen a medence költségkímélés címén nem lett lefedve. Idén májusban kinyitottuk a fürdőt, de olyan hideg volt, hogy sok pénz kellett volna a termásvíz hőfokának megtartásához.

Közölte, hogy az ingyenes fürdőhasználok regisztrációja megoldható, ugyanis felvételre került egy közmunkás a belépőjegyek árusítására. Nem értett egyet azzal, hogy a VVSE utánpótlás korú diákjai ingyenesen használhassák a fürdőt, ugyanis ezek a gyerekek nem sportolnak rendszeresen, és másfajta támogatást is kapnak, hisz az iskolás korosztályból kerülnek ki.

Annak a véleményének adott hangot, hogy a fürdőnél is lehetne fejlesztéseket végrehajtani (pl. pancsolónál nagyobb medence létesítése) a tulajdonossal közösen, a pályázati lehetőségeket kihasználva.

Megkérdezte tanácsnok úrtól, hogy az ősz folyamán melyik képviselő-testületnek (jelenlegi vagy a választások utáni) kellene foglalkozni a fürdő helyzetével.

Dr. Wessely István tanácsnok úgy vélekedett, hogy a helyhatósági választások után felálló új képviselő-testületnek kellene ezzel a kérdéssel foglalkoznia.

– jk alapján –

Üss a hasadra!

– avagy színeset játszani –

A IX. Színjátzó Fesztivál egyik titkon remélt eredménye beteljesült. A három éve működő csapat bronz minősítésben részesült. Mit is jelent ez igazából? Országos szinten járja a zsűri az amatőr színjátzó fesztiválokat és minősít. Azt, amit akkor, abban a pillanatban lát és hall.

Azt a kapcsolatot, ami létrejön közönség és játzó között, azt az előadást, ami jelet hagy a játszóban, a nézőben egyaránt. Ami arról szól, hogy mi végre is vagyunk a világon, mert mindig ez a végső kérdés. No

Nem tudjuk mi a bal és a jobb. Ha egyszerre lépünk, akkor lesz ritmus – emlékeznek? a ritmus az élet első jele: a szívdobbanás-, akkor lesz szó, gesztus és viszony.

És lesz Bronz Est a Hegyháti Napokon. Két vasvári színjátzó csoport előadása, akik játszanak. Az egyszerű, tiszta, gondolkozó! játékkal. Az „Üss a hasadra! Színpad” a fesztivál után Bugyiba és Bükre kapott meghívást fesztiválra az előadással. Az előbbin szakmát is tanult, csoportot cserélt rendező és csapat, és születtek fantasztikus

meg az, hogy hogyan éljük meg a mindennapi létezésünket ebben a kaotikus, tiszta eszmerendszer nélküli világunkban. A „Muzsi-kuss-sokk” című előadás is erre kereste a választ. Együtt, külön? Ha mindenki más, másként, máshogy, akkor hogyan és mit együtt? Nem olyan bonyolult ez a világ. Szó sincs asszimilációról, integrációról, kompetenciákról és egyéb. Fogd meg a kezem, induljunk el és szőlj rám, ha nem teszük valami. Segíték megtanulni és megérteni. A macskát például, aki nem szavakkal beszél, de csa-csa-csát táncol, mint szabadságharcos. Aztán a hippi szurikáta fuvolszólamát hallgassd, de csitítsd el, ha sokat beszél. Figyelj oda rá, mert ő mindenkit szeret. Az emós csigát vigasztald meg, mert a virágnak igenis jó illata van, az anarchista kakas bögréit mindig rakd újra sorba, hiszen ő is a sor része. Az üldözési mániás katicát várd meg, mert visszajön. A lajhár meg egyszerűen van. Mint önmagában létező. Óhózzá a dolgok érkeznek, nem ő megy. Mégis halad. Aztán elénk torpan egy security-s, aki számon kér, maga sem tudja mit. Úgye ismerősek az érzések frusztrált világunkból? Úgye nem találjuk a helyünk?

gyakorlatok. Az utóbbin nem volt zsűri, s talán ezért volt szép. Beszélgettek az emberek. Gondolkoztak, vitatkoztak, elemeztek. És természetesen rengeteget játszottak. Köszönjük, hogy átélhettük mindezt.

Én személy szerint a játszóknak külön köszönöm azt az élményt, hogy hittek bennem, aki életében először rendezett (három éve), hogy bíztak a fejlődésben és elhitték, hogy sikerülhet. Köszönöm a szülőknak ugyanezt, s köszönöm a támogatóknak is és végül a barátoknak, akik nélkül nem lett volna technika, autó és egyéb...

Rajner Ágota

Turisztikai iroda nyílt Vasváron

A város a kistérséggel és civil szervezetekkel összefogva indította el a szolgáltatását. A Fő téren működő iroda már májustól várja a város és a Hegyhát nevezetességei iránt érdeklődő kirándulókat, turistákat. A szolgáltatás régi hiányt pótol, hisz, bár a város stratégiai eleme a turizmus, de eddig sem szakembert, sem infrastruktúrát nem tudott tartósan hozzárendelni a feladathoz. Az iroda vezetője Gerencsér Imréné. Ő tájékoztatott a részletekről:

Már tavaly is üzemelt időszakosan az iroda, idén pedig májustól nyitottuk meg a turisztikai szolgáltatást. Elsősorban Vasvárról és Vasi Hegyhátról szóló információkat, érdekességeket, gasztronómiai nevezetességeket, az ezekről szóló információkat ismertetjük meg a helybeliekkel és idegenekkel. Rengeteg

szórólapunk, tájékoztató anyagunk van, valamint a civil szervezetek, önkormányzatok, a kistérség segít plakátokkal, anyagokkal feltölteni az iroda kínálatát. Az iroda frekvencián helyen, a Fő téren, nem messze a múzeumtól, a domonkos kolostor épületében található. Az irodában megpróbáltam minél érdekesebbé tenni a „falakat”. Régi vasvári reprodukciókat, képeslapokat tettem ki, amiből jól látszik, milyen volt rég és milyen ma a város. Az idő-

sebb korosztály szívesen jön be ezért is hoztam, hogy ezeket a képeket megnézzék. De más feladatokat is ellátok az irodai munkák mellett. Ha szükség van rám, vezetem a múzeumban is a csoportokat. Büszke vagyok a múzeum gazdag kínálatára, a „Kapuk a múltba” és a Török Richard kiállításra, a domonkos rendi gyűjteményre. De ajánlom az irodába látogatóknak, hogy meg kell nézni Szentkutatót, a Csónakázó tavat, a Vaskaput, a Római sáncot, és a Tretter házat sem szabad kihagyni. De még ezen kívül is sok látnivaló van: a Kilátó, a Vasi Hegyháton az osztkői pincesor, a hegyhátszentpéteri tájház, a béraltavári őslény múzeum, Mindszenty bíboros szobra Csehímszenten, Nagy Gáspár síremléke Nagytalajon és a róla elnevezett Művelődési Központ Vasváron, sok-sok programmal. Például itt a közeljövőben a Hegyháti Napok so-

rozata kezdődik. Hogy szükség van-e a turisztikai irodára Vasváron? Először a kíváncsiság hozta be az embereket ide. Mikor meglátták, hogy én dolgozom itt vasvári lokálpatriótaként, szívesen beszédbe elegyedtek velem, sok szöveget, érdekességet adtam, mutattam nekik. Mára azt tapasztalom, egyre többen keresnek meg. A turisztikai anyagaimat külföldi ismerőseimnek is elküldök. Egyszerűen működik az iroda, szükség és igény van rá a tapasztalatom szerint.

Az irodában hétköznaponként 8–17 óráig, hétvégeken pedig 14–18 óráig várják a térség nevezetességei, programjai, szálláshelyei iránt érdeklődőket. Az iroda munkatársa a vasvári Múzeumon keresztül, a 94/573-220-as telefonszámon érhető el vagy interneten a www.vasvar.hu/museum címen kereshető.

Pogács Mónika

Kedves Ügyfeleink!

A lakossági igényeket figyelembe véve, kísérleti jelleggel megkezdjük két új csatorna elosztását **2010. május 10-zel**. A csatornák a következő sávokon lesznek elérhetőek:

Bebe TV

Az 1-es programcsomagban a TV5 helyén a C04-es csatormán.

Nemzetközi gyermekcsatorna, célcsoportja a 6 és 36 hónapos kor közti gyermekek.

Kellemes időtöltést és jó televíziózást kívánunk!

ZELKA ZRT. PRIVÁT

PV TV

A III-as programcsomagban a ZDF helyén az U40-es csatormán.

A PV TV 24 órás műsoridejének 60 százalékát a horgászat, 40 százalékát pedig a vadászattal kapcsolatos programok teszik ki. A televízió elsődleges célcsoportjába a 18–50 év közötti férfiak tartoznak, de a csatorna tematikája miatt ide sorolható minden horgász, vadász, halász, természetjáró, természetkedvelő és utazó is.

AZ AUTÓS – MOTOROS ISKOLA

INTENZÍV SZEMÉLYGÉPKOCSI-, MOTORKERÉKPÁR- ÉS MOPED-VEZETŐI TANFOLYAMOKAT

indít folyamatosan

VASVÁRON

a Postaforgalmi Szakközépiskolában.

94/511-951

www.topido.hu

Ny. sz.: 18-0054-04

Als.: 0553

Első Vasvári Sport-Zene Fesztivál

Egy igazán tartalmas, és kellemes napot tudhatnak maguk mögött azok a vasváriak és környékeliek, akik kilátogattak a június 26-án megrendezett I. Vasvári Sport-Zene Fesztiválra. A rendezvény nemcsak programokban, jó hangulatban, neves labdarúgóknak, de még feltörekvő tehetségekben is bővelkedett.

Kétségkívül a legjobb párosítás a sport és a zene. Nincs olyan ember, aki legalább az egyiket ne szeretné. Éppen ezért a délutáni órákra már szép számmal össze is gyűlt a város apraja-nagyja, hogy találkozson, beszélgessen és jól érezze magát azokkal az ismerősökkel, akikre az egyre nehezebb hétköznapiak miatt sajnos egyre ritkábban tud időt szakítani!

A Nemzetközi Utánpótlás Torna nyitotta meg a programok sorát, a fiatalabbnál fiatalabb fiúk és persze lányok már délelőtt lelkesen és elszántan rúgták a labdát, aminek meg is lett az eredménye, hiszen a szervezők számos díjjal jutalmazták őket. Majd

ezt követően került sor a Vasvár VSE öregfiúk és a Videoton öregfiúk mérkőzésre. A Videoton öregfiúk csapata az egykori UEFA-kupa ezüstérmes klasszisaiból állt össze. A találkozó a Videoton csapatának 4:1-es győzelmével ért véget. A meccs félidejében az U16-os csapat aranyérmeinek átadása következett, akik megnyerték a Megyei Bajnokok Tornáját, edzőjük Gyöngyössi Gergely.

A továbbiakban a zenekaroké volt a főszerep, fiatal tehetségek, és már jól ismert zenészek váltották egymást a színpadon: Rith Együttes, Anonymouse Együttes, Spin Bacters Zenekar, Slinky Együttes, majd a Lord Sipőcz Band, végül az Ocho Macho Együttes éjszakába nyúló, fergetes hangulatú koncertje zárta a sort. Közben pedig még a VVSE 2009-es Év Sportolója díj átadása sem maradt el.

A rendezvény nemcsak a felnőtteknek, és a sportszerető gyerekeknek szolgált színes választékkal, de minden apróság megtalálhatta a számára megfelelő programot, legyen szó bábszínházról, arcfestésről, az ugrálóváról, a lovagoltatásról, Paintballról vagy éppen a Vasvári Kutyaiskola bemutatójáról.

Én személy szerint nagyon remélem, hogy Vasvár, a Kultúra Magyar Városa egy újabb hagyományteremtő rendezvénnyel gazdagodik a következő években, ami nem más lesz, mint a Vasvári Sport-Zene Fesztivál.

Az esemény vajon miért is jött létre, meséljen róla a kisvárosunkban mindenki által Némoként és Zénoként is ismert két fő szervező, Németh Attila, a Vasvár Városi Sportegyesület elnöke és Mihályfi Zoltán, az egyesület aktivistája, a vasvári foci elkötelezett segítője, támogatója!

– Kinek az ötlete volt, hogy megvalósuljon ez a Sport-Zene Fesztivál?

Németh Attila: Zoli már említette párszor, hogy az ő fejében született meg ennek a fesztiválnak az ötlete. Mindannyian rábólintottunk, aztán egyszer csak tényként közölte, hogy lebeszélte a mérkőzést. Szervezés alatt vannak a zenekarok, egyeztetünk, milyen programok várják az érdeklődőket. Magyarul bele is vetette magát a munkába.

Mihályfi Zoltán: Szerettük volna a közösséget erősíteni, hiányzik nekünk, a vasvári embereknek, hogy csak úgy leüljünk egymással beszélgetni, jól érezzük magunkat, kikapcsolódjunk, hogy legyen több olyan rendezvény, ami minden korosztálynak szól, a családok együtt tölthessenek egy olyan napot, ami csak értük, a vasváriakért van. A célunk az volt, hogy összehozzuk az embereket, és persze az is, hogy támogassuk a diáksportot. Sok ígéretes tehetség van nálunk, Vasvárról és vonzáskörzetéből.

Azt szeretnénk, ha igazán megismernék a Vasvári VSE munkáját!

– *Elégedettek voltatok a résztvevők, érdeklődők számával?*

Németh Attila: Nem panaszkodunk, hiszen ez volt az első Vasvári Sport-Zene Fesztivál. Meg kell szokniuk az embereknek, hogy ilyen is lehet Vasváron. Bízunk benne, hogy egyre több embert tudunk majd megmozgatni. Sok aktív szereplője volt a szombati napnak, például a Haverok csapata, akik nagyon finom pincepörköltet főztek

nekünk. Már 3–4 héttel előtte elkezdtek a plakátolást, reklámoztuk a rendezvényeket az ismerősöknek, akik szép számmal eljöttek. Szerettük volna, ha még ennél is több embert tudunk aktivizálni. A fiataljaink valóban megérdemlik a támogatást. Elég megemlítenem csak az U16-os csapatunkat, akik megnyerték a Megyei Bajnokok Tornáját. De akár az U11-es csapatunkat is említhetem. Bízunk benne, hogy ez a rendezvény kinövi magát az évek során.

– *Milyen volt a visszhangja a fesztiválnak?*

Mihályfi Zoltán: Sok pozitív visszajelzést kaptunk, sőt kapunk a mai napig is, rengetegen írnak sms-t, vagy felhívnak.

A Videoton öregfiú példál azt mondták, hogy igen élvezték ezt a bulit, nagyon jól érezték magukat. De azt is el kell mondanunk, hogy bennük is nagyon közvetlen és szerethető embereket ismerhettek meg a vasváriak. Kedvesek voltak, még mindig él bennük a foci iránti alázat, ami sajnos néhol ma már hiányzik! Az idej volt az első fesztivál, ebből tanulhatunk. Biztos, hogy jövőre a szervező bizottságban mindenkinek lesz külön feladata. Így reméljük kiküszöbölünk majd minden hibát! Persze mindig vannak kisebb hibák, semmi sem megy zökkenőmentesen, de ezeket mindig igyekeztünk megoldani.

Németh Attila: Fontos elmondanunk, hogy várjuk az ötleteket a jövő évi rendezvényre, nem szeretnénk kisajátítani a fesztivált, ez az esemény a vasváriaké. Nagyon

hálások vagyunk a rengeteg támogatónak, felsorolhatatlan, hogy mennyi mindenben voltak segítségünkre. Külön köszönet illeti Vasvár Város Önkormányzatát, nélkülük nem valósulhatott volna meg ez az esemény.

– Többször elhangzott az a szó, hogy jövőre. Ezek szerint hagyományt szeretnétek teremteni?

Németh Attila: Igen, a hagyományteremtés is a célunk, valamint 2 év múlva lesz 100 éves a Vasvári Sport Egyesület. Nagy ünneplést szeretnénk csapni, és igazán nagy dobásra készülünk.

– Ehhez kívánok nektek további sok sikert, és köszönöm a beszélgetést!

– Mi is köszönjük.

* * *

I. Vasvári Sport-Zene Fesztivál Utánpótlás Labdarúgó Torna eredményei

U-7 (2003-ig született gyermekek)

- I. Vasvári VSE fiú csapata
- II. Nádasd
- III. Vasvári VSE leány csapata
- IV. Rum

Különdíjak:

Gólkirály: Kovács Milán (Vasvár VSE)
Legjobb játékos: Szalai Kristóf (Nádasd)
Legjobb leány játékos: Kaczor Bianka (Vasvár VSE)
Legjobb hazai játékos: Péter Dominik
A Vasvári VSE U-7-es csapatának edzője: Dávid Zsolt

U-9 (2001-ig született gyermekek)

- I. Vasvári VSE I. csapata
- II. Rum
- III. Vasvári VSE II. csapata
- IV. Nádasd

Különdíjak:

Gólkirály: Kónya Imre (Vasvár VSE)
Legjobb játékos: Varga Dávid (Rum)
Legjobb kapus: Pálmai Levente (Nádasd)
Legjobb hazai játékos: Nagy Joakim
A Vasvári VSE U-9-es csapatának edzője: Sipos Sándor

U-11 (1999-ig született gyermekek)

- I. Vasvári VSE
- II. Győrvár
- III. Nádasd
- IV. Rum

Különdíjak:

Gólkirályok: Gámpel Dániel (Vasvár VSE), Simonovics Patrik (Vasvár VSE)
Legjobb játékos: Palatin Ákos (Győrvár)
Legjobb kapus: Rejtli Kornél (Nádasd)
Legjobb hazai játékos: Pálla Zsombor
A Vasvári VSE U-11-es csapatának edzője: Pálla Csaba

A rendezvény támogatói: Varga és Varga Kft., Kántor Zoltán, Vasvári Városi Sport-egyesület.

A 2009-es év díjazottjai

Döbör Zsolt

Az év labdarúgója

Molnár Péter

Az év természetjárója

Pálla Zsombor

Az év utánpótlás labdarúgója

Vincze Kornél

Az év utánpótlás labdarúgója

Elekes Márk

Az év utánpótlás fiú kézilabdázója

Pónác Petra

Az év utánpótlás leány kézilabdázója

I. Vasvári Sport-Zene Fesztivál támogatói

Arany fokozatú támogatók: Vasvár és Vidéke ÁFÉSZ, Babati és Társa Kft., Balázs István, Birkás Pálinka, Castrum-Ferrem Kft., Dekorand Kft., Fukszberger Mészter, Hewlett Packard, Vasvári Broiler Kft., Kerthelyiség, Master-Cart Kft., Mihályfi és Társa Kft., Oszkó Község Önkormányzata, Palazzo Café, PNH Kft., Szabó és Társa Kft., Szig és Metál Kft., Varga és Varga Kft., Varga Gyula, Vasi Hegyhát Többcélú Kistérségi Társulás, Vasúti Sport Falatozó, Vasvár Város Önkormányzata.

Ezüst fokozatú támogatók: BFH Európa Kft., Castrum Sec Kft., Jóna Trans, Kiss Ervin, Kozma Szerszám Kft., Polgár Lakatos-és Gumiipari Kft.

Bronz fokozatú támogatók: ALCUFER Kft., Gala Sport, Tomaker Kft., Unger József és családja, Vasi Opus Kft., Viola Illatszert.

Ezen kívül köszönetünket fejezzük ki Vasvár Város Önkormányzatának a fesztivál megrendezéséhez biztosított feltételekért (a színpadért, a helyszín berendezéséért a rendezvényhez biztosított kulturált környezetért, a rendezvény után a terület megtisztításáért...), a Vasi Hegyhát Többcélú Kistérségi Társulásnak a rendezvényre biztosított sátorért, az Oszkói Önkormányzatnak a színpadért, a Vasi Víz Rt-nek, Kántor Zoltánnak, Pónác Józsefnek, Steier „Collins” Gábornak, Smolczar „Tirol” Róbertnek, Káldi Zoltánnak, a Vasvári Kutyaiskolának, Vörösné Piroksa néniének, Adorján „Kocka” Györgynek, Kovács „Kopasz” Sanyinak, Lakics Attilának, Dávid Zsoltné Hajnalkának, Némethné Kardos Líviának, Gampelné Monoki Anikónak, Monoki Zsuzsannának, végül és nem utolsó sorban Kaszai Józsefnek önzetlen segítségükért.

Verseny részben a víz alatt

A Vasvári Csónakázópartján a növényzet lekasálva, a vízszegélyben egymástól kellő távolságra horgászhelyek kialakítva. Így várta a horgászokat június 20-án a hagyományos horgászversenyre a vízpart.

Hat órától folyamatosan érkező horgászok a regisztráció után sorszámot húztak és az ennek megfelelő helyen hét órákor, hosszú dudaszóra megkezdtek a versenyt.

A harmincnégy horgász nem csak a versenykihívás érdekében készült fel alaposan, de az időjárás szeszélyeinek kitéve és az időjárás előrejelzést böngészve is felkészültek. A szitáló eső előcsalta a táskából az

esőkabátokat és az ernyőket. A háromórás verseny ideje alatt ez többször megismétlődött. Mivel ez a változékony időjárás az elmúlt hetekben megszokottá vált, így senkinek nem szegte kedvét a rossz idő. A halak étvágyát viszont már durvábban befolyásolta, hisz a verseny jelentős részében még a mindig mohó törpeharcsa is „fogyókúrába” kezdett. Féldió környékén már nyilvánvaló volt, hogy a verseny eredményét a ritkán jelentkező pontyok döntik el.

Később az idő is jobbra fordult. A tíz órákor véget ért versenyt követően a mérlegelés már kellemes időben történt, így a horgászok kedve is kellően derűre hangolódott a kissé gyenge fogás ellenére is.

A szokásoknak megfelelően a három felnőtt, illetve a három ifi-gyermek korosztály élenjárói lettek díjazva. Az értékes jutalmakat az egyesület vezetőitől vehették át.

A verseny egyik előnye volt az is, hogy a nemkívánatos törpeharcsák nagy számban kerültek ki a vasvári tóból.

Eredmények:

Felnőtt:

1. Budai Gábor 4095 g
2. ifj. Szabó János 2000 g
3. Pölöskei Gábor 1800 g

Ifjúsági-gyermek:

1. ifjú Varga Miklós 2020 g
2. Kovács Viktor 1060 g
3. ifjú Horváth Zoltán 1050 g

A díjazottaknak gratulálunk, egyben némi vigasztalást nyújtva a helyezést el nem ért horgásztársaknak közöljük, hogy szeptemberben az egyesület törpeharcsafogó versenyt szervez.

– Laki L. –

MEGHOSSZABBÍTOTTUK!!!

- IP TELEFON SZOLGÁLTATÁS 500 Ft-os HAVIDÍJJAL!!!
- KORLÁTLAN INTERNET SZOLGÁLTATÁS MÁR 3000 Ft-tól
- KTV + INTERNET + TELEFON EGYÜTT AKÁR 4600 Ft-tól

Miért válasszon minket?

- ✓ Akár 3 szolgáltatást is igénybe vehet a legolcsóbb áron!
- ✓ Havonta 1 db számla, kombi csomag esetén!
- ✓ Lakáson belül több vételi hely igénybe vehető, plusz díj nélkül!
- ✓ Nincs szükség beltéri egységre, ami plusz áramot fogyaszt!
- ✓ A család minden tagja megtalálhatja a neki leginkább megfelelő csatornát!
- ✓ Időjárástól függetlenül, kiváló kép- és hangminőség!
- ✓ Új előfizetőinknek a csatlakozás DÍJTALAN és 1 héten belül vállaljuk a bekötést!

Miért jó az Ip telefon?

- ✓ Mert mindössze 500 Ft-os alapdíjjal szolgáltatunk, hihetetlenül alacsony percdíjakkal (hálózaton belül 1 Ft/perc) és kapcsolási díj nélkül!
- ✓ Egyszeri 1.250 Ft-os díjért megtarthatja a régi számát és a lemondást is cégünk intézi a másik szolgáltatóval!

További információért keresse ügyfélszolgálatunkat, ahol kollégánk készséggel áll rendelkezésére személyesen a Vasvár, Petőfi S. u. 14. szám alatti irodánkban vagy a 94/370-598-as, illetve a 92/550-626-os telefonszámon.

Áraink forintban értendők és az áfát tartalmazzák!

A tájékoztatás nem teljes körű, bővebb információért keresse fel ügyfélszolgálatunkat!

Apróhirdetés

• Kismáxfán beépítetlen, 868 m² nagyságú, belterületi ingatlan eladó. Érdeklődni: 70/3761384.

Anyakönyvi hírek

Házasság: Dr. Tőke Tamás László – Dr. Fábrián Ágnes, Orsós György – Bozzai Nóra Ágota

Haláleset: Hári Mihályné sz. Horvát Margit, Légler László, Horváth Vince Imréné sz. Németh Rozália, Varga Gyula, Boda Gyuláné sz. Holler Terézia, Jesztl Ferenc

Egészséges és olcsó étkeztetés! Családi menükiszállítás kedvező áron!

Ne töltsé főzéssel szabadidejét, rendeljen tőlünk ebédet az egész család számára!

CSALÁDI MENÜ KEDVEZMÉNY:
2 felnőtt + 2 gyermek adag
1600 Ft-tól

További kedvezmények felnőtteknek és gyermekeknek, 2 féle menü választék

Felnőtt adag kiszállítva 525 Ft-tól
Diák adag kiszállítva 450 Ft-tól

Tel.: 06-20/531-25-66
www.atroplusz.hu

Palazzo Café

Itt a fagyiszezon!

Fagylaltkelyhek, tekerős fagyí! Hűsítő koktélok, limonádék.

Kávé különlegességek, frissítő jegeskávék! Új, változatos süteménykínálat házias ízekkel, hogy a nyáron is legyen miért beülni. Különleges tortákra is felvesszünk rendelést!

Kedvező árakkal várjuk minden kedves Vendégünket!

Júliusban a teraszon a 4N Acoustic performance, Eric Clapton, Sting, L.G.T stb. feldolgozásokkal

Vasvár, Szentmihályfalvi u.
Telefon: +36-30/719-8038

FIGARÓ

Fodrászat
frizuraajánlata

✂ Sima hajvágás: **700-800 Ft**

✂ Modern hajvágás mosással: **1.400 Ft**

✂ Női rövid, fiús hajvágás mosással: **1.500 Ft**

✂ Gyermek hajvágás 14 éves korig: **600 Ft**

Nyitva tartás: H-P: 7.30-16.00 óra

Szo: 7.00-12.00 óra

Bejelentkezni a 06 (30) 3011-314-es, vagy a 371-744-es telefonszámon lehet.

Város kedves Vendégeimet!

IFJ. MAJDU IMRE FODRÁSZ

Vasvári Újság

A VASVÁRI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

Kiadó: Polgármesteri Hivatal, Vasvár

Felelős kiadó: Dr. Ódor Ildikó jegyző

Felelős szerkesztő: BODORKÓS ANDRÁS

Szerkesztőségi munkatársak:

Baán Erika, Baranyai Gábor,

Dóka Balázs, Halmosi Tamás,

Laki László, Pogács Mónika,

Pusztai Krisztina,

Sejberné Szabó Mariann,

Szabó Zoltán, Tausz István

Készült: Kerényi DTP & Design Stúdió

Tel.: 70/3155-919

ISSN 1216-0377

Vasvári Újság az interneten is: www.vasvar.hu